

БЮЛЕТЕНЬ

Інституту Розвитку Аграрних Ринків

Випуск №77
(4 березня 2013 р.)

- 1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ** стор. 2
- 2. ПРОЕКТИ АКТИВ ЗАКОНОДАВСТВА** стор. 11
- 3. ПОДІЇ, ФАКТИ** стор. 52
- 4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ** стор. 58

Бюлетень IPAR висвітлює події в аграрному секторі України та розсилається раз на місяць електронною поштою. Якщо ви бажаєте підписатися для отримання Бюлетеню – надсилайте вашу контактну інформацію. Чекаємо на ваші відгуки.

Контакти:
вул. Михайлівська 24 б, офіс 81, 83 , м. Київ, Україна 01001
Тел. : +38 044 4907078, Факс: +38 044 2788414, E-mail: AKhvalinska@amdi.org.ua
www.amdi.org.ua

Директор IPAR, академік УАН - В.С. Андрієвський
Випуск підготувала
Анна Хвалінська, фахівець з питань зв'язків з громадськістю IPAR

Зановник та видавник: ГО «Інститут Розвитку Аграрних Ринків»
ISSN 2226-6674

1. ЗАКОНОДАВСТВО:НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 6 лютого 2013 р. № 85

Про внесення змін до Порядку випуску, обігу та погашення податкових векселів, авальованих банком (податкових розписок), що видаються до отримання з акцизного складу спирту етилового неденатурованого, спирту етилового денатурованого (технічного) та біоетанолу, які використовуються суб'єктами господарювання для виробництва окремих видів продукції

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до Порядку випуску, обігу та погашення податкових векселів, авальованих банком (податкових розписок), що видаються до отримання з акцизного складу спирту етилового неденатурованого, спирту етилового денатурованого (технічного) та біоетанолу, які використовуються суб'єктами господарювання для виробництва окремих видів продукції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2010 р. № 1257 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 5, ст. 244), такі зміни:

у пункті 1 слова “для виробництва виноградних та плодово-ягідних виноматеріалів і сусла” замінити словами “для виробництва виноградних, плодово-ягідних, інших виноматеріалів і сусла та вермутів”;

в абзаці третьому пункту 5 слова “підприємствами первинного виноробства, які отримують спирт етиловий з акцизного складу для виробництва виноградних, плодово-ягідних та інших виноматеріалів і сусла” замінити словами “підприємствами первинного виноробства та виробниками вермутів, які отримують спирт етиловий з акцизного складу для виробництва виноградних, плодово-ягідних, інших виноматеріалів і сусла та вермутів”.

www.kmu.gov.ua

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 6 лютого 2013 р. № 88

Про внесення змін до Порядку використання коштів державного бюджету, що спрямовуються для реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести зміни до Порядку використання коштів державного бюджету, що спрямовуються для реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2005 р. № 325 “Питання використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки підприємств агропромислового комплексу” (Офіційний вісник України, 2005 р., № 19, ст. 997; 2008 р., № 20, ст. 571), виклавши його у редакції, що додається.

ПОРЯДОК

використання коштів державного бюджету, що спрямовуються для реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості

1. Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою “Реформування та розвиток комунального господарства у сільській місцевості” (далі - бюджетні кошти).

Бюджетні кошти використовуються з метою стабілізації функціонування сільського житлово-комунального господарства, впровадження енергозберігаючих технологій.

2. Головним розпорядником бюджетних коштів і відповідальним виконавцем бюджетної програми є Мінагрополітики.

Одержувачами бюджетних коштів є об'єднання “Кримсількомунгосп”, обласні формування сільського комунального господарства та управління виробничо-технологічної комплектації, що входять до складу Укрсількомунгоспу і надають житлово-комунальні послуги в сільській місцевості.

Бюджетні кошти використовуються для здійснення заходів з реформування та розвитку комунального господарства у сільській місцевості відповідно до затвердженого Мінагрополітики плану використання бюджетних коштів.

3. Мінагрополітики затверджує щороку пріоритетні напрями розвитку комунального господарства у сільській місцевості.

Організація відбору об'єктів, на які спрямовуються бюджетні кошти, здійснюється конкурсною комісією. Положення про конкурсну комісію, її склад, а також порядок організації та умови проведення конкурсу затверджуються Мінагрополітики.

Основними критеріями відбору об'єктів є відповідність їх затвердженим пріоритетним напрямом та наявність співфінансування за рахунок коштів місцевих бюджетів та/або інших джерел, частка яких у загальному обсязі фінансування затверджується щороку Мінагрополітики.

Мінагрополітики з урахуванням внесених конкурсною комісією пропозицій здійснює розподіл бюджетних коштів у межах бюджетних призначень на відповідний рік між об'єднанням “Кримсількомунгосп”, обласними формуваннями сільського комунального господарства та управліннями виробничо-технологічної комплектації, що входять до складу Укрсількомунгоспу і надають житлово-комунальні послуги в сільській місцевості.

4. Відображення у первинному та бухгалтерському обліку інформації про отримані (створені) оборотні і необоротні активи, а також відкриття рахунків, реєстрація, облік зобов'язань в органах Казначейства та проведення операцій, пов'язаних з використанням бюджетних коштів, здійснюються у порядку, встановленому законодавством.

5. Бюджетні кошти спрямовуються на:

ремонт, технічне обслуговування та експлуатацію інженерних мереж і споруд, їх технічне переоснащення та оновлення обладнання;

заміну обладнання, котлів, насосів з низьким коефіцієнтом корисної дії на більш ефективні - з меншим обсягом енергоспоживання і матеріаломісткості та більш високим коефіцієнтом корисної дії, а також малоефективних теплових мереж великої протяжності та із значними втратами тепла і гарячої води на місцеві локальні, автоматизовані котельні;

виконання робіт з реконструкції, капітального ремонту та відновлення робочого стану об'єктів інженерного облаштування сіл, житлового фонду, об'єктів соціальної інфраструктури села, зовнішніх мереж, тепло-, водопостачання і водовідведення, ліквідації аварійних ситуацій;

упровадження станцій (установок) доочищення питної води у системах централізованого водопостачання для водозабезпечення насамперед дошкільних, шкільних і лікувальних закладів та облаштування пунктів розливу питної води;

проведення технічного аудиту об'єктів водопостачання та водовідведення в сільських населених пунктах;

погашення бюджетної кредиторської заборгованості, зареєстрованої в органах Казначейства.

Закупівля товарів, робіт і послуг за бюджетні кошти здійснюється в установленому законом порядку.

6. Погашення бюджетної кредиторської заборгованості, зареєстрованої в органах Казначейства, здійснюється в установленому законодавством порядку.

7. Складення та подання фінансової і бюджетної звітності про використання бюджетних коштів, а також контроль за їх цільовим та ефективним витрачанням здійснюються в установленому законодавством порядку.”

www.kmu.gov.ua

КАБІNET МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 13 лютого 2013 р. № 106

Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з проведення земельної реформи

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з проведення земельної реформи, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 9 березня 2011 р. № 219 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 18, ст. 756; 2012 р., № 39, ст. 1473), зміни, що додаються.

ЗМІНИ,

що вносяться до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення заходів з проведення земельної реформи

1. Пункти 2-5 викласти у такій редакції:

“2. Головним розпорядником бюджетних коштів є Мінагрополітики, відповідальним виконавцем бюджетної програми - Держземагентство.

3. Розпорядниками бюджетних коштів нижчого рівня є Держземагентство та його територіальні органи.

Одержувачем бюджетних коштів може бути державне підприємство, що належить до сфери управління Держземагентства та в установленому законодавством порядку залучається до здійснення заходів, визначених підпунктом 1 пункту 4 цього Порядку.

4. Бюджетні кошти використовуються для здійснення заходів щодо:

1) ведення та функціонування, в тому числі адміністрування (здійснення заходів щодо створення та супроводження програмного забезпечення, технічне і технологічне забезпечення, збереження та захист відомостей) Державного земельного кадастру;

2) проведення нормативної грошової оцінки земель;

3) проведення інвентаризації земель;

4) підготовки лотів до проведення земельних торгів у формі аукціону з продажу прав (оренди, суперфіцію, емфітевзису) на земельні ділянки сільськогосподарського призначення державної власності;

5) надання громадянам визначених законодавством послуг з державної реєстрації земельних ділянок, на які до 2004 року видано державний акт на право приватної власності на землю, державний акт на право власності на земельну ділянку, державний акт на право постійного користування землею;

6) погашення бюджетної кредиторської заборгованості, яка виникла у попередні роки та бюджетні зобов'язання за якою зареєстровані в органах Казначейства.

5. Для виконання бюджетної програми Держземагентство складає щороку відповідний план заходів і подає його на затвердження Мінагрополітики. Копія плану

подається у п'ятиденний строк Мінфіну.

Фінансування заходів здійснюється після затвердження зазначеного плану.”

2. Пункти 6 і 7 виключити.

3. Пункт 8 викласти у такій редакції:

“8. Розподіл (перерозподіл) бюджетних коштів між територіальними органами Держземагентства та одержувачем бюджетних коштів здійснює Мінагрополітики.”

4. Пункт 9 виключити.

5. Пункт 12 доповнити абзацом такого змісту:

“Подання одержувачем бюджетних коштів розпорядникові нижчого рівня та розпорядником нижчого рівня - головному розпорядникові звітів про фінансування робіт, передбачених планом заходів, здійснюється щокварталу не пізніше відповідно 15 і 20 числа місяця, що настає за звітним періодом, за встановленою головним розпорядником формою. Копії звітів подаються Мінфіну.”

www.kmu.gov.ua

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 07 лютого № 72

Про внесення змін до Положення про державну інспекцію сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі

Відповідно до статті 21 Закону України "Про центральні органи виконавчої влади", пункту 8 Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, пункту 10 Типового положення про територіальні органи міністерства та іншого центрального органу виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 року № 563, **НАКАЗУЮ**:

1. Внести до Положення про державну інспекцію сільського господарства в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 23 грудня 2011 року № 770, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 січня 2012 року за № 34/20347, такі зміни:

у пункті 9:

у абзаці другому слова "заступник начальника" замінити словами "заступники начальника";

абзац третій викласти у новій редакції:

"Начальник Держсільгоспінспекції є Головним державним інспектором сільського господарства на відповідній території, а його перший заступник та заступники - відповідно першим заступником і заступниками Головного державного інспектора сільського господарства на відповідній території."

2. Департаменту землеробства (Демидов О.А.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Сеня О.В.

www.minagro.gov.ua

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 11 лютого 2013 № 79

Про затвердження Переліку питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері землеустрою та Уніфікованої форми акта перевірки, який складається за результатами відповідних заходів

Відповідно до статті 5 Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", статті 61-¹ Закону України "Про землеустрій", пункту 8 Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, та на виконання розпорядження Кабінету Міністрів України від 15 вересня 2010 року № 1850-р "Про забезпечення здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" **НАКАЗУЮ:**

1. Затвердити Перелік питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері землеустрою та Уніфіковану форму акта перевірки*, який складається за результатами відповідних заходів, що додаються.
2. Департаменту землеробства (Демидов О.А.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра Бісюка І.Ю.

ПЕРЕЛІК питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сфері землеустрою

1. При здійсненні Державним агентством земельних ресурсів України та його територіальними органами планових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання вимог чинного законодавства у сфері землеустрою перевіряються:

1.1. Наявність у складі суб'єкта господарювання, який до набрання чинності Законом України від 02 жовтня 2012 року № 5394-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо дерегуляції господарської діяльності з проведення робіт із землеустрою та землеоціночних робіт" у встановленому законом порядку отримав ліцензію на проведення робіт із землеустрою, одного сертифікованого інженера-землевпорядника, якого включено до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників.

1.2. Наявність у складі суб'єкта господарювання, що володіє необхідним технічним і технологічним забезпеченням (для юридичних осіб), не менше двох сертифікованих інженерів-землевпорядників.

1.3. Наявність у фізичної особи-підприємця, який володіє необхідним технічним і технологічним забезпеченням, сертифіката інженера-землевпорядника.

1.4. Роботи, які виконуються сертифікованим інженером-землевпорядником, відповідають видам робіт, зазначеним у кваліфікаційному сертифікаті, виданому Держземагентством України відповідно до закону.

1.5. Роботи, які виконуються сертифікованим інженером-землевпорядником, відповідають видам робіт, зазначеним у кваліфікаційному сертифікаті, виданому відповідним навчальним закладом за рішенням Кваліфікаційної комісії.

1.6. Дотримання розробниками (виконавцями) документації із землеустрою та сертифікованими інженерами-землевпорядниками законодавства України, що регулює земельні відносини, а також державних стандартів, норм і правил при здійсненні землеустрою.

1.7. Відповідність документації із землеустрою положенням нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою засвідчується у паперовій формі підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою.

1.8. Наявність документів (актів приймання-передачі), які підтверджують безоплатну передачу розробниками (виконавцями) документації із землеустрою одного

примірника розробленої документації із землеустрою у Державний фонд документації із землеустрою.

1.9. Наявність у суб'єкта господарювання журналу авторського нагляду за виконанням проекту землеустрою відповідно до встановленої форми.

1.10. Дотримання розробниками (виконавцями) документації із землеустрою умов і строків договорів на розроблення проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок.

1.11. Відсутність у сертифікованого інженера-землевпорядника, що працює у складі розробників документації із землеустрою або є особисто розробником (виконавцем) документації із землеустрою, непогашеної судимості за корисливі злочини.

1.12. Розробники (виконавці) документації із землеустрою мають належне технічне забезпечення при виконанні робіт із землеустрою згідно зі встановленими вимогами.

1.13. Дотримання розробниками (виконавцями) документації із землеустрою технологічних вимог при виконанні робіт із землеустрою згідно зі встановленими вимогами.

1.14. Своєчасне підвищення кваліфікації сертифікованого інженера-землевпорядника, що працює у складі розробників документації із землеустрою або є особисто розробником (виконавцем) документації із землеустрою.

1.15. Сертифікований інженер-землевпорядник, що працює у складі розробників документації із землеустрою або є особисто розробником (виконавцем) документації із землеустрою, має особисту печатку, оформлену відповідно до наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 26 грудня 2012 року № 829 "Про затвердження зразків та описів печаток державних кадастрових реєстраторів", зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 15 січня 2013 року за № 125/22657.

1.16. Достовірність інформації, наданої інженером-землевпорядником, що працює у складі розробників документації із землеустрою або є особисто розробником (виконавцем) документації із землеустрою, до Державного реєстру сертифікованих інженерів-землевпорядників.

1.17. Дотримання розробником (виконавцем) документації із землеустрою вимог щодо виконання розпоряджень, виданих за результатами раніше здійснених контрольних заходів.

2. Цей перелік питань є вичерпним. Здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) за дотриманням розробниками (виконавцями) робіт із землеустрою вимог чинного законодавства, державних стандартів, норм і правил при здійсненні землеустрою, а також технічних та технологічних умов з інших питань, які не включені до Переліку, забороняється.

*Бланк Уніфікованої Форми Акту дивіться на сайті Міністерства

www.minagro.gov.ua

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 13 лютого 2013 № 92

Про затвердження Номенклатури службових, спеціальних (спеціалізованих) автомобілів, технічних засобів зв'язку та інших матеріально-технічних засобів, необхідних для виконання покладених на Державну інспекцію сільського господарства України та її територіальні органи завдань

Відповідно до частини третьої статті 21 Закону України "Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України" **НАКАЗУЮ:**

1. Затвердити Номенклатуру службових, спеціальних (спеціалізованих) автомобілів, технічних засобів зв'язку та інших матеріально-технічних засобів, необхідних для виконання покладених на Державну інспекцію сільського господарства України та її територіальні органи завдань, що додається.

2. Департаменту землеробства (Демидов О.А.) забезпечити подання цього наказу в установленому порядку на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Сеня О.В.

НОМЕНКЛАТУРА

службових, спеціальних (спеціалізованих) автомобілів, технічних засобів зв'язку та інших матеріально-технічних засобів, необхідних для виконання покладених на Державну інспекцію сільського господарства України та її територіальні органи завдань

1. Перелік службових, спеціальних (спеціалізованих) автомобілів:
легкові, вантажні та вантажопасажирські автомобілі вітчизняного та іноземного виробництва;

пересувні пости технічного контролю тракторів і самохідних сільськогосподарських машин КИ-28106-ГОСНИТИ на базі шасі "Газель", "Баргузин", "Соболь", УАЗ, Нива.

2. Перелік технічних засобів зв'язку та інших матеріально-технічних засобів:
автостетоскоп для прослуховування двигунів внутрішнього згоряння;
альвеограф;
атомно-адсорбційний спектрометр;
багатофункціональний пристрій введення та виведення інформації (сканер, принтер, копір);

ваги;

вологомір;

газоаналізатор;

газовий хроматограф;

дошка розбірна;

ємність для формування середньої проби;

жезл світлодіодний;

засоби індивідуального захисту;

індикатор герметичності;

індикатор годинникового типу;

індикатор КИ-13949;

індикатор неоднорідності металу;

комп'ютер (ноутбук);

комплект діагностичних приладів переносний КИ-13924 ГОСНИТИ;

комплект лабораторних решіт;

компостер;

кутомір;

лінійка-довідник діагностичних параметрів;

лупа зернова;

модем переносний для підключення до мережі Інтернет;

моментоскоп;

навантажувальна вилка;

нафтоденсиметр, термометр, переносний пробовідбірник;

пломбінатор;

прилад для визначення концентрації парів етанолу в повітрі, що видихається;

прилад для вимірювання димності відпрацьованих газів двигуна внутрішнього згоряння;
 прилад для вимірювання параметрів гальмівної системи;
 прилад для вимірювання потужності двигуна;
 прилад для вимірювання сумарного люфту системи рульового керування;
 пристрій визначення моменту паливоподачі і фаз газорозподілу;
 пристрій динамометричний;
 пристрій для визначення густини рідини;
 пристрій для визначення забруднення роторів центрифуг;
 пристрій для визначення розміру зазорів;
 пристрій для перевірки натягу ременів;
 ПЦР-лабораторія;
 рідинний хроматограф;
 рулетка;
 свисток;
 секундомір;
 спеціальне обладнання для взяття (отримання, формування), транспортування та зберігання проб (зразків) продукції (матеріалів);
 спецодяг;
 фаринограф;
 фотоапарат;
 шумомір;
 щуп "Нобе" (циліндричний) 60x1,4;
 щуп "Нобе" (циліндричний) 60x1;
 щуп "Нобе" (циліндричний) 60x7;
 щуп циліндричний буртовий;
 ящик для транспортування проб насіння сільськогосподарських культур.

3. Автомобілі, прилади діагностики, обладнання та інструмент закріплюються персонально за посадовими особами Державної інспекції сільського господарства України та її територіальних органів, які забезпечують їх збереження та використання за функціональним призначенням.

4. Автомобілі, які включені до цієї Номенклатури та закріплені за посадовими особами Державної інспекції сільського господарства України та її територіальних органів, мають бути зареєстровані в установленому законодавством порядку. На бокових поверхнях автомобілів наноситься напис "Держсільгоспінспекція України".

www.minagro.gov.ua

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 14 лютого 2013 № 98

Про затвердження Уніфікованої форми акта перевірки у сфері охорони водних біоресурсів, що містить перелік питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю)

Відповідно до Законів України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів», «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» **НАКАЗУЮ:**

1. Затвердити Уніфіковану форму акта перевірки у сфері охорони водних біоресурсів, що містить перелік питань для здійснення планових заходів державного нагляду (контролю), що додається.

2. Департаменту тваринництва (Гетья А.А.) у встановленому законодавством порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Сеня

О.В.

www.minagro.gov.ua

2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про молоко та молочні продукти» та інших законодавчих актів щодо посилення заходів боротьби з фальсифікацією молочних продуктів»

Номер, дата реєстрації: 2172 від 04.02.2013

Ініціатор: Народні депутати України Держак А.Л., Смітюх Г.Є., Пшонка А.В. Голуб О.В., Шенцев Д.О., Мураєв Є.В., Денисенко А.П.

Даний законопроект розроблений з метою створення правових умов для прозорості та ефективної діяльності виробників молочної продукції різних видів, унеможливлення підміни понять та зловживань і фальсифікацій молочної продукції, а також для однозначного та повного інформування споживачів про придбану ними продукцію.

Основні принципи державного регулювання в сфері захисту прав споживачів зобов'язують виробників молочної продукції надавати достовірну інформацію про продукцію. Однак, тенденція активного розвитку харчових технологій сприяє використанню у виробництві харчової продукції дешевих замінників, а невідповідність норм чинного законодавства зміні ситуації на ринку дозволяє виробникам використовувати підміну понять та пропонувати споживачу продукцію з назвою, що вводить в оману.

Чинне законодавство України не в повній мірі врегулює відносини щодо отримання споживачем однозначної за своїм змістом інформації про продукт. Введення нового терміну: **«молоковмісні продукти»**, а також маркування таких продуктів дає право споживачу чітко знати, що такі продукти вироблені з молочної сировини та з використанням сировини немолочного походження та містять харчові добавки, та/або рослинні замінники, які частково або повністю замінюють складові молока (молочний жир, молочний білок, лактозу).

Нажаль, на сьогоднішній день, виробники продуктів, які тільки частково містять натуральні складові, через використання оманливої термінології - «молочний продукт», «молочний напій», «сирний продукт», «кисломолочний продукт», «творожний продукт», «метанковий продукт» - створюють у споживача хибну уяву про натуральну сутність продукту і споживач сприймає їх як повноцінні натуральні продукти.

До того ж, використання замінників молочної сировини переробними підприємствами призводить до скорочення обсягів виробництва молока сільськогосподарськими товаровиробниками.

Для запобігання даним фактам пропонується ввести додаткові вимоги для пакування та маркування молочної сировини, молочних продуктів та молоковісних продуктів, які б дозволяли кінцевому споживачу безперешкодно отримувати інформацію про товар, який він придбаває.

З метою недопущення введення в оману споживачів та захисту їх інтересів пропонується створити умови для однозначного розмежування продукції на торговельних полицях, для чого законодавчо зобов'язати підприємства торгівлі розміщувати молочні продукти окремо від молоковісних продуктів.

Одночасно, з метою забезпечення виконання положень закону, законопроектом пропонується встановлення суворої відповідальності відповідних осіб за порушення норм, що запроваджуються.

Встановлення чітких норм та правил в найменуванні продукції створить законодавче підґрунтя для:

- 1) повного та достовірного висвітлення інформації про продукт;
- 2) створення реального бар'єру на шляху дезінформації споживачів;

3) захисту ринку від фальсифікованих продуктів;

Крім цього, чинний Закон не містить правових підстав для застосування механізму державного регулювання закупівельних цін на молоко. В той же час істотна соціальна значущість цін на цей товар та значне поширення випадків зловживань монопольним становищем в сфері ціноутворення на молоко, вказують на необхідність закріплення таких положень у Законі України «Про молоко та молочні продукти».

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення прав членів особистих селянських господарств на соціальний захист у разі настання безробіття»

Номер, дата реєстрації: 2214 від 06.02.2013

Ініціатор: Народні депутати України Івахів С.П., Єремєєв І.М., Мартиняк С.В., Лабазюк С.П.

Проект Закону підготовлено з метою усунення законодавчої перешкоди в реалізації членами особистих селянських господарств права на соціальний захист у разі настання безробіття.

Згідно абзацу першого частини першої статті 4 Закону України «Про зайнятість населення», який набрав чинність з 1 січня 2013 року, члени особистих селянських господарств (далі ОСГ) належать до зайнятого населення.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про особисте селянське господарство», особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму. Цей закон також передбачає, що ОСГ може припинити свою діяльність за рішенням членів ОСГ. І як наслідок, сільська, селищна, міська рада за місцем розташування земельної ділянки, наданої для цих цілей, вилучає його з обліку особистих селянських господарств. Проте, вилучення з обліку не надає права членам ОСГ звертатися до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції з метою соціального захисту через настання безробіття. Саме тому, необхідно розробити механізм згідно якого, члени ОСГ, у разі ліквідації ОСГ, можуть претендувати на соціальний захист через настання безробіття. Цей законопроект пропонує такий механізм.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до статті 21 Закону України «Про оренду землі» (щодо підвищення розміру річної орендної плати за користування земельною ділянкою сільськогосподарського призначення, земельною часткою (паєм)»

Номер, дата реєстрації: 2254 від 08.02.2013

Ініціатор: Народний депутат України Бобов Г.Б.

З метою підвищення рівня соціального захисту сільського населення - власників земельних ділянок сільськогосподарського призначення, земельних часток (паїв) та збільшення надходжень до місцевих бюджетів пропонується на законодавчому рівні встановити, що розмір річної плати за оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю) не може бути меншим

ніж 4,5 відсотки визначеної відповідно до законодавства вартості земельної ділянки, земельної частки (паю).

Проект Закону України «Про внесення змін до статті 21 Закону України «Про оренду землі» (щодо підвищення розміру річної орендної плати за користування земельною ділянкою сільськогосподарського призначення, земельною часткою (паєм)» розроблено з метою підвищення рівня матеріального добробуту власників земельних ділянок сільськогосподарського призначення, збільшення надходжень до місцевих бюджетів, що приведе до відновлення соціальної справедливості, встановлення умов для відродження населених пунктів у сільській місцевості та надасть поштовху для відновлення і розвитку там соціальної інфраструктури.

В період земельної реформи близько 31 млн. га, що становить більше 74% від усіх сільськогосподарських угідь України, було передано у приватну власність громадян України. З них близько 28 млн. гектарів складають землі колишніх колективних сільськогосподарських підприємств.

На сьогоднішній день близько 6,92 млн. громадян України набули право на земельну частку, а 6,82 млн. осіб отримали сертифікати на право на земельний пай. При цьому власники сертифікатів і державних актів станом на перше півріччя 2012 року уклали близько 4 млн. 649 тис. договорів оренди. Площа переданих в оренду земельних ділянок і паїв становить 17,3 млн. гектарів.

У державній власності залишається близько 10,7 млн. га сільськогосподарських земель, з яких 29% – близько 3,1 млн. гектарів – перебувають у користуванні громадян та сільськогосподарських підприємств.

В той же час, орендна плата за користування землею, незважаючи на тенденцію до підвищення, залишається низькою. Так, у першому півріччі 2012 року в Україні нараховано орендну плату на суму 8,15 млрд. грн. При цьому середній розмір орендної плати становив 470,4 грн. за гектар, при середній нормативній грошовій оцінці 1 гектара ріллі в 20 635 грн. (станом на 1 січня 2012 року).

Таким чином, за відповідний період реальна усереднена орендна плата в Україні становила 2,3%. Це менше показника в 3%, який закладений в Указі Президента України «Про додаткові заходи щодо соціального захисту селян – власників земельних ділянок та земельних часток (паїв)» від 02 лютого 2002 року № 92/2002.

В той же час, ситуація на внутрішньому і зовнішньому ринках України, економічний та фінансовий стан агровиробників дозволяють виплачувати орендну плату на рівні, не меншому, ніж 4,5%. Це підтверджують результати реалізованої ініціативи в Черкаській області протягом 2011-2012 років, коли за ініціативи обласної влади на добровільних засадах більшість агровиробників області збільшили виплати до цього рівня. За результатами цієї ініціативи був підвищений рівень матеріального добробуту власників паїв у сільській місцевості (особливо пенсійного віку, як найбільш вразливої соціальної групи), а також збільшені надходження до місцевих бюджетів, що дозволило реалізувати соціальні програми, які раніше були неможливі через відсутність коштів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» щодо встановлення закупівельних цін на молоко та впорядкування механізму державного цінового регулювання на сільськогосподарську продукцію (товари)»

Номер, дата реєстрації: 2297 від 14.02.2013

Ініціатор: Народний депутат України Атрошенко В.А.

Цей проект розроблено з метою стимулювання розвитку тваринницької галузі агропромислового комплексу та удосконалення механізму державного цінового регулювання окремих видів сільськогосподарської продукції.

Завданням запропонованого проекту є:

- обмеження антиконкурентних дій відносно селянських господарств – виробників молока шляхом впровадження регульованих цін на молоко сире;
- приведення Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" у відповідність з чинними законодавчими актами з питань ціноутворення.

Законом України "Про державну підтримку сільського господарства України" від 24.06.2004 р. №1877-IV врегульовано основи державної політики, крім іншого, у **ціновій** сфері державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку аграрного ринку, а також забезпечення продовольчої безпеки населення.

Слід визнати, що з дати прийняття цього Закону істотно змінились суспільні відносини у сільському господарстві в цілому і, зокрема, у сфері тваринництва.

За даними Держкомстату України, у 2011 році виробництво молока в Україні становило 11,1 млн тон, що на 1,4% менше попереднього (11,2 млн тон) і на 19 % менше 2004 року (13,7 млн тон). Основний вплив на зменшення виробничих показників має скорочення поголів'я тварин. Лише за 2011 рік чисельність великої рогатої худоби зменшилась на 68,6 тис. голів, в тому числі корів на 49 тис. голів. Порівняно із 2004 роком показники більш вражаючі: чисельність великої рогатої худоби зменшилась з 7712,1 тис. голів до 4425,8 тис. голів, тобто на 3286,3 тис. голів, в тому числі корів на 1755,3 тис. голів.

Однією з причин занепаду даної галузі став низький рівень ефективності, зокрема, тваринницькі господарства за сучасних умов неспроможні навіть на відтворення поголів'я. Вагому роль в цьому відіграють низькі закупівельні ціни на молоко сире, що встановлюються переробниками. Останні, де-факто, займають монопольне становище та диктують ціни сільськогосподарському товаровиробнику на регіональних ринках. При цьому, профільний Закон України "Про молоко та молочні продукти" від 24.06.2004 р. № 1870-IV не регулює питання ціноутворення, а, відповідно до сфери своєї дії, як вона зазначена у преамбулі, зосереджується на відносинах із "забезпечення безпечності та якості молока і молочних продуктів".

Таким чином, сільські господарства залишаються сам на сам із представниками великого бізнесу, і їх становище навряд чи можна назвати рівним. Виправлення даної ситуації має забезпечуватись державою, яка, з одного боку, не повинна перевищувати межі адекватного втручання, а з іншого, має ефективно стимулювати сільське господарство.

Виходячи з цього, вбачається необхідним запровадження дієвого механізму, який з урахуванням ринкових відносин, доцільно зосередити у правилах формування і контролю з боку держави цін на відповідну сільськогосподарську продукцію. В першу чергу, це стосується доповнення переліку об'єктів державного цінового регулювання (стаття 3, пункт 3.3., підпункт 3.3.1 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України") позицією "молоко сире", як воно передбачено дефініцією статті 1 Закону України "Про молоко та молочні продукти".

Однак, слід врахувати, що на сьогодні молоко виробляється переважно господарствами населення (76 – 80 відсотків загального обсягу виробництва), які реалізують його поза межами організованого аграрного ринку. Як встановлено п.3.2 цієї статті Закону, зміст державного цінового регулювання полягає у **здійсненні Аграрним фондом державних інтервенцій** в обсягах, що дозволяють встановити ціну рівноваги (фіксінг) на рівні, не нижчому за мінімальну інтервенційну ціну та не вищому за максимальну інтервенційну ціну. Держава не здійснює цінове регулювання **за межами організованого аграрного ринку України**.

В свою чергу, згідно з п.2.12. ст.2 Закону організований аграрний ринок - сукупність правовідносин, пов'язаних з укладанням та виконанням цивільно-правових договорів, предметом яких є сільськогосподарська продукція, за стандартизованими умовами та реквізитами біржових договорів (контрактів) і правилами Аграрної біржі.

Відповідно до підп. 9.3.1 п.9.3. ст.9 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" Аграрний фонд формує державний інтервенційний фонд, який стосовно кожного об'єкта державного цінового регулювання не може бути меншим ніж 20 відсотків обсягів їх річного внутрішнього споживання за попередній маркетинговий період.

Таким чином, одне лише розширення переліку об'єктів державного цінового регулювання додатковою позицією "молоко сире" призведе до виникнення обов'язку Аграрного фонду із формування державного інтервенційного фонду, в тому числі по цьому виду сільськогосподарської продукції. Проте, такі заходи вбачаються недоцільними з огляду на необхідність додаткових бюджетних витрат та об'єктивної неможливості забезпечення тривалого зберігання цього продукту.

Звідси випливає необхідність удосконалення механізму цінового регулювання запровадженого у Законі. Необхідним також є приведення способів державного цінового регулювання у відповідність з нормами інших нормативних актів з питань ціноутворення, зокрема, з положеннями Закону України "Про ціни і ціноутворення" від 21.06.2012 р. №5007-VI, який визначає основні засади цінової політики і регулює відносини, що виникають у процесі формування, встановлення та застосування цін.

Так, відповідно до п.3.1 ст.3 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" держава здійснює регулювання гуртових цін окремих видів сільськогосподарської продукції, встановлюючи мінімальні та максимальні інтервенційні ціни, а також **застосовуючи інші заходи**, визначені цим Законом, при дотриманні правил антимонопольного законодавства та правил добросовісної конкуренції.

З урахуванням цього, необхідно передбачити, що норма Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" в частині державного цінового регулювання шляхом запровадження максимальних та мінімальних інтервенційних цін є окремим способом цінового регулювання і стосуються операцій з об'єктами цінового регулювання на організованому аграрному ринку, що виключить необхідність виконання Аграрним фондом України відповідних інтервенційних заходів у разі встановлення інших способів державного цінового регулювання. Це, в свою чергу, відповідатиме положенню абз. 4 підп. 9.3.1. п.9.3. ст.9 Закону, згідно з яким Державний інтервенційний фонд формується виключно для здійснення товарних інтервенцій на організованому аграрному ринку України.

Така пропозиція в цілому узгоджується з абзацом 1 підпункту 3.3.4. п.3.3. ст.3 Закону, який передбачає, що для об'єктів державного цінового регулювання встановлюється **гранична торговельна надбавка (націнка)** на рівні не вище 20 відсотків оптово-відпускної ціни виробника (митної вартості) до кінцевого споживача. Очевидно, що за своїм змістом дане застереження не поширюється на організований аграрний ринок, а є окремим (іншим) способом цінового регулювання.

Разом з тим, відповідно до п.12 ч.1 ст.1 Закону України "Про ціни і ціноутворення", торговельна надбавка (націнка) - сума витрат суб'єкта господарювання, що пов'язані з обігом товару та здійснюються в процесі його продажу (реалізації) у **роздрібній торгівлі**, та прибутку. Гранична торговельна надбавка (націнка) є її максимально допустимим рівнем, який повинен враховуватись суб'єктом господарювання під час реалізації товару в роздрібній торгівлі.

Таким чином, положення абз.1 підп. 3.3.4 п.3.3. слід визнати дещо морально застарілим, оскільки сфера державного цінового регулювання видів сільськогосподарської продукції має стосуватися не стільки роздрібною торгівлю, скільки операцій з продажу (реалізації) під час надходження продукції від виробника (постачальника) на відповідний товарний ринок. Отже, необхідним є модернізація зазначеної норми та її узгодження із способами цінового регулювання, передбаченими ст.13 Закону України "Про ціни і ціноутворення". Остання, серед інших способів, передбачає запровадження постачальницько-збутових надбавок (постачальницьких

винагород), якими згідно п.8 ч.1 ст.1 Закону є сума витрат суб'єкта господарювання, що пов'язані з обігом товару та здійснюються в процесі його продажу (реалізації) під час надходження від виробника (постачальника) на відповідний товарний ринок, та прибутку. Гранична постачальницько-збутова надбавка є її максимально допустимим рівнем, який повинен враховуватись суб'єктом господарювання, що здійснює оптову торгівлю, під час встановлення ціни товару.

Разом з тим, щодо такого особливого виду сільськогосподарської продукції як молоко сире, яке переважно перебуває в обігу на первинному ринку (економічний ланцюг "виробник – перший покупець"), доцільним, на наш погляд, буде встановлення **граничних цін**. Так, відповідно до п.2 ч.1 ст.1 Закону України "Про ціни і ціноутворення" гранична ціна - максимально або **мінімально допустимий рівень ціни**, який може застосовуватись суб'єктом господарювання.

Отже, в даному випадку, актуальним є запровадження норми щодо встановлення граничної ціни на молоко сире у відносинах між виробниками і покупцями шляхом запровадження мінімальних рівнів закупівельних цін у виробника.

Відносно самого порядку встановлення державних регульованих цін слід зауважити наступне. Відповідно до п.1 ч.1 ст.20 Закону України "Про Кабінет Міністрів України", ст.5 Закону України "Про ціни і ціноутворення" саме Кабінет Міністрів України здійснює державне регулювання цін, визначає повноваження органів виконавчої влади щодо формування, встановлення та застосування цін, якщо інше не визначено законом або міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. На сьогоднішній день таке повноваження реалізовано Постановою Кабінету Міністрів України "Про встановлення повноважень органів виконавчої влади та виконавчих органів міських рад щодо регулювання цін (тарифів)" від 25.12.1996 р. №1548.

Однак, виходячи із поточної редакції підп. 3.3.2 п.3.2. ст.3 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України", Кабінет Міністрів України **лише затверджує переліки об'єктів державного цінового регулювання та періоди регулювання**, про що свідчить постанова Кабінету Міністрів України "Про затвердження переліку об'єктів державного цінового регулювання з визначенням періодів такого регулювання у 2011 - 2012 роках" від 26.01.2011 р. №67. Це є виправданим для цілей здійснення інтервенцій на організованому аграрному ринку, які реалізуються Аграрним фондом відповідно до ст.ст. 6, 7, 9 Закону. Але стосовно інших способів державного цінового регулювання, зокрема, щодо неорганізованого аграрного ринку, наявна певна правова прогалина.

Виходячи з цього, необхідним вбачається закріплення у п.3.3. ст.3 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" за Кабінетом Міністрів України повноваження щодо встановлення не тільки періоду і переліку об'єктів державного цінового регулювання, а й **конкретного способу цінового регулювання, порядку визначення цін, а також передачі повноважень органам виконавчої влади щодо формування, встановлення та застосування цін** на об'єкти державного цінового регулювання (крім встановлення мінімальної та максимальної інтервенційних цін на організованому аграрному ринку).

Це сприятиме створенню гнучкого механізму, який буде спрямований на оперативне вирішення на місцях питання встановлення державної регульованої ціни залежно від умов господарювання, розвитку сільського господарства конкретного регіону.

В той же час, застосування граничних цін або граничних націнок та постачальницьких винагород, вбачається недоцільним для випадків операцій на організованому аграрному ринку та в інших випадках, коли ціна формується відкрито відповідно до умов прилюдних торгів (тендерів, аукціонів), за виключенням, якщо останні операції проводяться за державні кошти.

Крім цього, необхідним є корегування змісту абзацу 2 підп.3.3.4 п.3.3. ст.3 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України", який викладений, на нашу думку, досить невдало: містить заборону на укладення договорів, що передбачають незрозумілі "фінансові зобов'язання"; має суперечливий перелік сторін операцій, включаючи "офільованих осіб"; не відображає відповідних обмежень у операціях між виробниками та переробниками.

В той же час, вбачається, що зазначена норма повинна обмежувати не "фінансові зобов'язання", а забороняти **негрошові форми** розрахунків у відносинах поставки між виробниками сільськогосподарської продукції та торговельними посередниками або між виробниками і переробними підприємствами. Під негрошовими формами розрахунків розуміється бартер відповідно до підп. 14.1.10 п.14.1. ст.14 Податкового кодексу України. Визначення "офільовані особи" також необхідно замінити більш конкретним та широко вживаним визначенням пов'язаної особи відповідно до підп. 14.1.159 п.14.1. ст. 14 Податкового кодексу України.

Обмеження, встановлене абз. 3 підп. 3.3.4 п.3.3. ст.3 Закону щодо семиденного строку розрахунку з постачальниками товарів та продукції – об'єктів державного цінового регулювання вбачається недосконалим, оскільки контроль за додержанням такої умови, в першу чергу зі сторони виробника, є завідомо неможливим. Отже, така норма не спрямована на реальний захист та стимулювання сільського господарства. В той час, слід зазначити, що умови договорів купівлі-продажу, поставки або інших договорів, за якими відбувається відчуження сільськогосподарської продукції і які передбачають відстрочку оплати залежно від дати подальшої реалізації, на наш погляд, є удаваними з огляду на приписи ст.ст. 235, 655, 692, 712 Цивільного кодексу України. Такі правочини, по суті, приховують зобов'язання комісії або доручення, оскільки саме останнім притаманні подібні розрахункові конструкції. Однак, комісія та доручення передбачають й відповідні противаги у вигляді обов'язків комісіонерів (повірених) звітувати щодо операцій, вчинених ними щодо одержаного майна, а також визначають, що вся вигода належатиме комітентові (довірителю). В той час, запровадження таких "гібридних" механізмів у відносинах продажу (поставки) дозволяє отримувати посередницьким структурам неправомірні податкові вигоди у вигляді податкового кредиту з податку на додану вартість вже у момент отримання сільськогосподарської продукції (товарів) та не нести жодних витрат. Це призводить до суттєвого дисбалансу як державних інтересів, так і інтересів сільськогосподарського товаровиробника, який позбавляється вироблених матеріальних активів без належної компенсації їх вартості.

Крім цього, із запровадженням Закону України "Про ціни і ціноутворення" відповідних змін зазнали адміністративно-господарські санкції за порушення законодавства (ст.20 цього Закону). В наслідок чого, абзац підп.3.3.4 п.3.3. ст.3 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України", який по-іншому врегульовує міру відповідальності та порядок застосування санкцій до порушників правил формування державних регульованих цін, втратив актуальність.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності»

Номер, дата реєстрації: 2303 від 14.02.2013

Ініціатор: Народні депутати України Воропаєв Ю.М., Мельник С.А.

Метою прийняття проекту Закону є розблокування питання передачі земельних ділянок державної та комунальної власності у власність та користування громадян і юридичних осіб, забезпечення запланованих надходжень до бюджету від плати за землю та від продажу земельних ділянок несільськогосподарського призначення, покращення інвестиційного клімату в державі. Крім того, законопроектом запропоновано встановлення реального строку для проведення необхідних робіт для

формування земельних ділянок державної та комунальної власності та реєстрації прав на них.

Законом України від 16 жовтня 2012 року № 5462-VI “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності” внесено зміни до низки законодавчих актів, що регулюють питання розмежування земель.

Цим Законом кардинально змінено процедуру розмежування земель державної та комунальної власності. Так, 1 січня 2013 року визнано таким, що втратив чинність, Закон України «Про розмежування земель державної та комунальної власності», землі державної та комунальної власності вважаються розмежованими. Разом із тим, згідно з розділом II “Прикінцеві та перехідні положення” Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності” право розпоряджатися такими землями виникне лише після державної реєстрації права держави або територіальної громади. Отже, сталося суттєве ускладнення процедури розмежування та її подорожчання і мета прийняття Закону - спрощення процедури розмежування земель державної та комунальної власності - не досягнута. Оскільки право розпорядження землями можливе лише за умови формування ділянок та їх реєстрації, що вимагає витрачання бюджетних коштів на проведення землепорядних робіт, через брак коштів у місцевих бюджетах процес передачі земельних ділянок з початку цього року цілком заблоковано. Навіть звичайна приватизація земельних ділянок громадянами стала неможливою через необхідність реєстрації права власності територіальної громади або держави.

Відсутність коштів у місцевих бюджетах і державному бюджеті на виконання робіт із реєстрації права держави або територіальної громади стануть підґрунтям для перекидання цього тягаря на осіб, заінтересованих в отриманні земельних ділянок у власність або користування, із земель державної та комунальної власності. Кожен пересічний правонабувач вимушений сплатити за виготовлення документації із землеустрою для формування земельної ділянки державної або комунальної власності, в оформленні права на яку він заінтересований, а потім повторно сплатити за виготовлення нової технічної документації. Це, з одного боку, призведе до ускладнення процедури оформлення прав на землю, а з іншого – до парцеляції земель державної та комунальної власності, оскільки її проведення визначатиметься бажанням власників і користувачів, а не потребами планомірного розвитку території.

Окреме занепокоєння викликає ситуація, що склалася із прийняттям Закону України від 16 жовтня 2012 року № 5462-VI “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності” для осіб, які замовили і виготовили документацію із землеустрою, що є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, дана документація затверджена рішенням органу державної влади або органу місцевого самоврядування, разом із тим правостановлюючий документ на земельну ділянку до 01.01.2013 не видано і не зареєстровано в раніше установленому порядку.

З огляду на положення Закону України «Про Державний земельний кадастр» та постанови Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 р. №1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру», раніше виготовлена землепорядна документація та визначені на її підставі кадастрові номери мають бути приведені у відповідність до вимог вищевказаних правових актів. Тобто документація із землеустрою має бути виготовлена наново, а кадастровий номер присвоєний у порядку, який набув чинності з 01.01.2013. Але здійснити ці заходи не представляється можливим без реєстрації земельної ділянки та права власності держави або територіальної громади на неї. Отже, реалізація прийнятих проектних рішень про передачу земельних ділянок у власність й користування громадян, їх безоплатну приватизацію за раніше розробленою та затвердженою документацією із землеустрою заблокована у повному обсязі. Зазначена новація не тільки спонукає громадян і

юридичних осіб на зайві витрати з повторного розроблення землевпорядної документації, а ще й порушує конституційний принцип незворотності дії закону у часі.

Затримка в оформленні правовстановлюючих документів на землю через необхідність реєстрації речового права держави або територіальної громади стане причиною значних втрат бюджетів через недоотримання коштів від плати за землю та продажу земельних ділянок і прав на них на земельних торгах.

З огляду на вищевикладене, з метою уникнення соціальної напруги серед населення, наповнення бюджетів та унормування питань розпорядження землями до державної реєстрації права власності держави або територіальної громади, цим законопроектом пропонується внести зміни та доповнення до норм Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності», Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" та Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» та інших законодавчих актів України».

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо зайнятості членів особистих селянських господарств»

Номер, дата реєстрації: 2214-1 від 19.02.2013

Ініціатор: Народний депутат України Гордієнко С.В.

Основна мета запропонованого законопроекту соціальний захист прав щодо реєстрації в службі зайнятості значної частини жителів сільської місцевості, які мають у власності земельні ділянки і вважаються членами особистих селянських господарств.

В ході згубних аграрних реформ зруйновано більшість сільськогосподарських формувань і фактично без роботи залишилися мільйони українських селян, які сьогодні змушені виживати без допомоги держави.

Дохід отримуваний ними від ведення особистого селянського господарства не лише не дорівнює місячному розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи, а є значно нижчим.

Обіцяної на початку реформ державної підтримки для розвитку особистих селянських не було, не має і не передбачається на майбутнє.

Всіляку ініціативу селян до виробництва сільськогосподарської продукції знищує диспаритет цін на промислову продукцію, добрива, енергоносії, що робить працю селянина заздалегідь збитковою.

Держава втрачає зовнішні ринки буту сільськогосподарської продукції, не захищає власного виробника від імпорту, свавілля посередників та робить ставку на не на результати праці селянина, а величезні агрохолдинги з мінімальною кількістю робочих місць, що робить практично не вирішуваним питання зайнятості сільського населення.

1 січня 2013 року набув чинності Закон України „Про зайнятість населення» (Верховна Рада України; Закон від 05.07.2012 № 5067-VI).

Проте, Закон не вирішив, а загострив проблеми щодо реєстрації в службі зайнятості значної частини жителів сільської місцевості, які мають у власності земельні ділянки і вважаються членами особистих селянських господарств (далі - члени ОСГ).

Частиною I статті 4 Закону України «Про зайнятість населення» встановлено, що до зайнятого населення належать особи, які забезпечують себе роботою самостійно (у тому числі члени особистих селянських господарств). Відповідно такі громадяни не можуть бути зареєстровані як безробітні, а значить, як правило, не можуть отримати субсидій та багатьох соціальних виплат.

Стаття 1 Закону України „Про особисте селянське господарство" дає визначення, що особисте селянське господарство - це господарська діяльність, яка

проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Отже, у своєму розумінні члени ОСГ не мають на меті принесення прибутку, а є лише задоволенням власних харчових потреб.

Водночас, стаття 8 цього Закону визначає, що члени ОСГ належать до зайнятого населення за умови, що робота в цьому господарстві є для них основною.

Слід зазначити, що чинним законодавством поняття „основне місце роботи" не визначено.

Крім того, законодавством України не визначені мінімальні розміри земельної ділянки, її якість тощо, починаючи з якого можна вважати, що громадянин самозабезпечений і не може отримувати допомогу з Фонду страхування на випадок безробіття.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної і комунальної власності»

Номер, дата реєстрації: 2303-1 від 21.02.2013

Ініціатор: Народні депутати України Литвинов Л.Ф., Боярський Ю.І.

Проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної і комунальної власності» розроблено з метою усунення розбіжностей та недоліків під час реалізації новаторського підходу, запропонованого Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної і комунальної власності».

Законопроект «Про внесення змін до прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної і комунальної власності» розроблено з метою уникнення соціальної напруги серед населення, наповнення бюджету та врегулювання питань розпорядження землями до державної реєстрації права власності держави або територіальної громади.

Відповідно до Закону України від 06.09.2012 № 5245 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» встановлено, що з 1 січня 2013 року втратив чинність Закон України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» та землі державної та комунальної власності вважаються такими, що розмежовані. Також, відповідно до пункту 12 зазначеного Закону Кабінету Міністрів України протягом року з дня оприлюднення даного Закону: необхідно забезпечити оформлення органами державної влади, державними підприємствами, установами, організаціями права постійного користування земельними ділянками, які використовують земельні ділянки державної власності без документів, що посвідчують право користування ними; забезпечити визначення будівель, споруд, інших об'єктів нерухомого майна державної власності, право власності на які не зареєстровано, та забезпечити здійснення державної реєстрації такого права. Одночасно з цим відповідно до пункту 13 цього Закону органам місцевого самоврядування протягом року з дня опублікування цього Закону: забезпечити оформлення комунальними підприємствами, установами, організаціями права постійного користування земельними ділянками, які використовують земельні ділянки комунальної власності без документів, що посвідчують право користування ними; забезпечити визначення будівель, споруд,

інших об'єктів нерухомого майна комунальної власності, право власності на які не зареєстровано, та забезпечити здійснення державної реєстрації такого права.

Окреме занепокоєння викликає ситуація, що склалася для осіб, які замовили і виготовили документацію із землеустрою, що є підставою для внесення відомостей до Державного земельного кадастру, дана документація затверджена рішенням органу місцевого самоврядування, разом із тим правовстановлюючий документ на земельну ділянку до 01.01.2013 не видано і не зареєстровано в раніше установленому порядку.

З огляду на положення Закону України «Про Державний земельний кадастр» та Постанови Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року № 1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру», раніше виготовлена землевпорядна документація та визначені на її підставі кадастрові номери мають бути приведені у відповідність до вимог вищезазначених правових актів. Тобто документація із землеустрою має бути виготовлена наново, а кадастрові номери присвоєні у порядку, який набув чинності з 01.01.2013. Але здійснити ці заходи не вбачається можливим без реєстрації земельної ділянки та права власності держави або територіальної громади на неї. Отже, реалізація прийнятих проектів рішень про передачу земельних ділянок у власність й користування громадян, їх безоплатну приватизацію за раніше розробленою документацією із землеустрою заблоковано в повному обсязі.

Відсутність коштів у місцевому та державному бюджеті на виконання робіт із реєстрації права територіальної громади та держави стане підґрунтям для перекладання цього тягаря на осіб, зацікавлених в отриманні земельних ділянок у власність або користування, із земель державної або комунальної власності. Кожен правонабувач вимушений сплатити за виготовлення документації із землеустрою для формування земельної ділянки державної або комунальної власності, в оформленні права на яку він зацікавлений, а потім повторно сплатити виготовлення нової документації. Це, з одного боку, призведе до ускладнення процедури оформлення прав на землю, а з іншого, до парцеляції земель державної та комунальної власності, оскільки її проведення визначатиметься бажанням власників і користувачів, а не потребами планомірного розвитку території міста. Затримка в оформленні правовстановлюючих документів на землю через необхідність реєстрації речового права власності держави або територіальної громади стане причиною значних втрат бюджету через недоотримання коштів від плати за землю та продажу земельних ділянок і прав на них на земельних торгах.

Зазначена новація не тільки спонукає громадян і юридичних осіб на зайві витрати з повторного розроблення землевпорядної документації, а ще й порушує конституційний принцип незворотності дії закону у часі.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення гарантій прав на землю»

Номер, дата реєстрації: 2372 від 22.02.2013

Ініціатор: Народні депутати України Брайко С.Б. Парасків О.Д.

Проектом акта передбачається перенесення дати набуття чинності ч.3 ст.24 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» на 1 січня 2014 року.

Пункт 9 Прикінцевих та перехідних положень Закону «Про розмежування земель» планується виключити, при цьому внести аналогічні про дату зміни в ст.79-1 Земельного кодексу України, яка присвячена питанням формування земельних ділянок, вимог до земельної ділянки як об'єкту цивільних прав, обов'язковості державної реєстрації земель та речових прав на них стосовно до ділянок державної та комунальної власності.

Розглядаючи питання про доцільність відстрочки ще на один рік набрання

чинності вищевказаних норм, слід вказати, що це не дозволить у повному обсязі реалізувати завдання по розробці на всій території України планів зонування та детальних планів, розмежування земель державної та комунальної власності, але такий підхід на сьогоднішньому етапі розвитку держави відповідає цілям законодавчого регулювання земельної та містобудівної галузей.

Вважаю правильним питання розробки планів зонування, детальних планів, розмежування земель державної та комунальної власності передбачити окремим законом, яким буде затверджена програма щодо організації виконання даних робіт, з конкретними термінами їх завершення та етапами (можна провести аналогію з Державною програмою приватизації на 2012-2014 рр.).

З 1 січня поточного року у зв'язку з набранням чинності ч.3 ст. 24 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» заборонено передачу (надання) фізичним та юридичним особам для містобудівних цілей земельних ділянок державної та комунальної власності, якщо не затверджено плани зонування або детальні плани територій.

Поряд з цим, згідно п.9 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» (далі Закон «Про розмежування земель») з 1 січня цього року реалізація права державної або комунальної власності на землю можлива лише після реєстрації такого права власності на відповідну земельну ділянку.

Таким чином, якщо Законом України «Про регулювання містобудівної діяльності» заборонено надання (продаж) ділянок для цілей виключно будівництва, а не, наприклад, обслуговування вже збудованого домоволодіння, то Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» заборонено надавати (розпоряджатися) земельними ділянками незалежно від будь-яких цілей.

Вказані норми планувалися як інструмент для сталого розвитку населених пунктів і районів, упорядкування забудови, регулювання податкової бази за рахунок плати за землю, уникнення конфліктних ситуацій, пов'язаних з формою власності на землі, однак метод досягнення цих цілей не можна назвати зваженим та таким, що враховує інтереси держави, громадян і юридичних осіб.

Наведені законодавчі зміни, проти яких виступало Головне науково-експертне управління Верховної Ради, порушили гарантії на отримання прав на землю громадянами та юридичними особами, негативно позначилися на фінансовій складовій місцевих бюджетів у вигляді прогнозованих на 2013 і наступні роки надходжень від продажу або оренди як сформованих, так і несформованих ділянок, інвестиційному кліматі та привабливості ряду регіонів країни, зокрема Південного берегу Криму, поставили в нерівне становище осіб, що встигли оформити та отримати право власності або користування землею до 1 січня поточного року, з іншими заявниками, включаючи і тих, хто подав такі заяви до 1 січня 2013 року.

Прийняття вищевказаних змін не супроводжувалося належним фінансово - економічним обґрунтуванням. Наприклад, тільки на розробку містобудівної документації в АР Крим необхідні більше ніж 10 млрд. грн.

Бажання усунути проблему розмежування державних і комунальних земель менш ніж за півроку (Закон «Про розмежування» схвалений Верховною Радою 16 вересня 2012 року) не підкріплено дієвими механізмами проведення такого розмежування і не враховує історично і об'єктивно існуючих реалій, включаючи різний економічний стан та розвиток регіонів держави.

Виходячи з публічного призначення земель Україні як національного багатства, законодавець закріпив у Земельному кодексі України (ст.5) загальні принципи побудови земельного законодавства, серед яких слід виділити такі принципи як принцип невтручання держави в здійснення громадянами, юридичними особами та територіальними громадами своїх прав на землю і забезпечення гарантій прав на неї.

Конституційний Суд України у підпункті 3.1 мотивувальної частини Рішення від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 (справа про електроенергетику) зазначив, що згідно з Основним Законом України держава однаково захищає всі форми власності, а кожна з них може мати свої особливості, пов'язані з законодавчо визначеними умовами та підставами виникнення або припинення права власності.

Застосована в п.9 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про розмежування земель» конструкція передбачає можливість виникнення права приватної власності від факту державної реєстрації державної або комунальної власності на землю, тобто від дій відповідних посадових осіб органів місцевого самоврядування або виконавчої влади, які жодними строками для її проведення не обмежені. При цьому питання розпорядження землею є дискреційними повноваженнями даних органів, що тягне неможливість впливу (в т.ч. шляхом подання позовів) зацікавлених отриманні землі фізичних та юридичних осіб на процес (строки) оформлення державної реєстрації права державної або комунальної власності на відповідні ділянки.

Визнання права користування землею / законного інтересу на її отримання частиною поняття «права власності» кореспондує практиці Європейського Суду з прав людини щодо тлумачення поняття «власне майно» в розумінні ст. 1 Протоколу № 1 до Конвенції (рішення від 23 вересня 1982 року у справі "Спорронг і Леннрот (Sporrong and Lonnroth) проти Швеції", від 21 лютого 1986 року в справі "Джеймс та інші (James and Others) проти Сполученого Королівства", від 30 травня 2000 року у справі "Карбонара і Вентура (Carbonara and Ventura) проти Італії").

Зазначене свідчить, що гарантії права власності, встановлені ст.41 Конституції України, ст.1 Протоколу 1 Конвенції, ст.5 Земельного кодексу України поширюються на захист прав і законних інтересів як громадян України, які мають право на безоплатну приватизацію земельних ділянок, так юридичних осіб, що мають підстави для отримання земель у користування або власність.

В абзаці 3 пункту 4 мотивувальної частини рішення Конституційного Суду України від 11 жовтня 2005 року № 8рп/2005 (справа про рівень пенсії і щомісячного довічного грошового утримання) зазначено, що спосіб виникнення законодавчих змін повинен забезпечувати передбачуваність законодавчої політики для того, щоб учасники правовідносин "мали можливість передбачити наслідки своїх дій і бути впевненими у своїх законних очікуваннях, що набуте ними на основі чинного права, його зміст та обсяг буде ними реалізовано, не скасовано та не звужене.

Європейський Суд з прав людини акцентував увагу, що порушення принципу «законного очікування» є актом незаконного втручання в реалізацію прав власності заявника, а тому не відповідає принципу пропорційності (рішення від 22 листопада 2007 року у справі Тюмень проти України (п. 58) та від 29 листопада 1991 року у справі Пайн Веллі Девелопментс проти Ірландії (п.51), «Stretch проти Об'єднаного Королівства Великобританії і Північної Ірландії» від 24 червня 2003 року.

Схоже застосування даного принципу законних очікувань має місце в рішеннях Конституційного Суду України від 16 квітня 2009 року № 7-рп/2009 та Рішення Конституційного Суду України від 13 травня 1997 року № 1-зп, в яких Суд висловився за "гарантію стабільності суспільних відносин" між органами місцевого самоврядування та громадянами, яка породжує у громадян впевненість у тому, що їхнє існуюче становище не буде погіршене прийняттям більш пізнього рішення.

Аналогічної позиції дотримується і Європейський Суд з прав людини і підкреслює, що «закон у будь-якому випадку повинен відповідати встановленому Конвенцією стандарту, який вимагає, щоб законодавчі норми були сформульовані з відповідною чіткістю і дозволяли особі спрогнозувати, за допомогою в т.ч. юристів, з якими наслідками можуть бути пов'язані ті чи інші його дії» (постанова від 26 квітня 1979 року у справі" Санді Таймс "(Sunday Times) проти Сполученого Королівства (N

1)" (пункт 49), від 28 жовтня 2003 року у справі "Ракевіч проти РФ" (пункт 31), від 24 травня 2007 року у справі "Ігнатов проти РФ" (пункт 74).

Відсутність у ст. 24 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» і в п.9 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про розмежування земель» норм про права фізичних та юридичних осіб, які звернулися із заявами про надання у користування або власність земельних ділянок до 1 січня 2013 року, включаючи тих, що вже фактично перебувають у користуванні, створює ситуацію правової невизначеності, порушує згаданий вище принцип «законних очікувань», чому також сприяє відсутність визначення використовуваних в даних статтях понять «передача» і «надання» земель.

Чинна редакція ст.ст.118, 123 Земельного кодексу України не передбачає серед підстав для відмови у видачі дозволу на розробку проектів землеустрою та затвердження проектів землеустрою такі підстави як відсутність плану зонування або детального плану, відсутність реєстрації права державної чи комунальної власності в Державному реєстрі речових прав на нерухомість, що створює підґрунтя для судових справ.

Законом «Про розмежування земель» формування земельних ділянок державної та комунальної власності в так званому «масовому порядку» запропоновано провести за проектами землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів (ст. 51 Закону України «Про землеустрій») або на підставі матеріалів інвентаризації земель (п.7 розділу VII Закону України «Про Державний земельний кадастр»).

Разом з тим, не враховано, що як проект з упорядкування територій, так і матеріали інвентаризації земель, повинні розроблятися на підставі вже затвердженої містобудівної документації - плану зонування згідно ДСТУ - Н Б Б.1-12: 2011 «Настанови про склад і зміст плану зонування, або детального плану територій згідно ДБН Б.1.1-14: 2012 «Склад і зміст детального плану територій».

Крім того, п.7 розділу VII Закону України «Про Державний земельний кадастр» прямо передбачено, що матеріали інвентаризації підлягають узгодженню в порядку погодження проектів землеустрою щодо відведення земельних ділянок, тобто в загальному, а не будь - якому спрощеному порядку.

Таким чином, можливість реєстрації права державної або комунальної власності на землю поставлена в залежність від наявності затверджених планів зонування або детальних планів територій, тобто вже після завершення розробки та затвердження містобудівної документації на всій території відповідного населеного пункту чи району.

При прийнятті Закону «Про розмежування земель» без достатньої уваги залишилися норми Земельного кодексу щодо питань формування земельних ділянок, вимог до земельної ділянки як об'єкту цивільних прав, обов'язковості державної реєстрації земель та речових прав на них стосовно до ділянок державної та комунальної власності.

Не можна обійти увагою і ту обставину, що союз «або» в ст. 24 ч.3 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», як вказівку на варіантність наявності плану зонування або детального плану для цілей надання земель під будівництво не узгоджується зі ст.16 ч.1 цього Закону, якою передбачено, що планування територій на місцевому рівні здійснюється шляхом розроблення та затвердження генеральних планів, планів зонування та детальних планів.

Пріоритет плану зонування над детальним планом і необхідність обов'язкової його наявності (згідно примітки до п.4.2 ДБН Б.1.1-14: 2012 детальні плани на міста менше 50 тис. можуть розроблятися на всю територію) підтверджується також ст.19 п.10 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», згідно з якою внесення змін до детального плану території допускається за умови їх відповідності генеральному плану та плану зонування.

Не може викликати суперечок і той факт, що детальні плани за своїм призначенням покликані впорядкувати забудову на площі меншій, ніж плани зонування територій, розраховані на короткострокову перспективу (5-10 років), що викликає необхідність розробки переважно планів зонування населених пунктів, які потребують більшого, ніж півроку або рік часу, і витрат.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до статті 15 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» щодо регулювання закупівельних цін на молоко»

Номер, дата реєстрації: 2297-1 від 27.02.2013

Ініціатор: Народні депутати України Кутувий Т.В., Апостол М.В., Кравчук В.П., Корнійчук О.О.

Законопроект пропонується удосконалити механізм встановлення мінімально допустимого рівня цін на молоко.

Необхідність прийняття даного закону зумовлена вкрай незадовільною ситуацією у галузі виробництва молока.

За період 1990 по 2012 роки виробництво молока скоротилось більш ніж у 2 рази (з 24,5 до 11,3 млн. тонн).

Чисельність корів лише у 2012 році зменшилась на 0,8 відсотка або на 21,5 тис. голів (з 2582,2 тис. голів до 2560,7 тис. голів).

Вартість закупівлі молока у населення знаходиться на рівні, який не може забезпечити відшкодування витрат на його виробництво, при тому що ціна продажу молока у роздрібній мережі перевищує вартість його закупівлі у 3,5-7 разів. Усі заходи Уряду щодо підтримки виробників молока виявились неефективними. Тому на сьогодні постає гостра необхідність регулювання мінімальних закупівельних цін на молоко з метою підтримки його виробників.

Оскільки річне споживання молока однією особою в Україні становить близько 205 кг, при раціональній нормі здорового харчування 380 кг, то така ситуація демонструє потенційний внутрішній попит на молочні продукти.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення порядку державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням»

Номер, дата реєстрації: 2303-2 від 27.02.2013

Ініціатор: Народний депутат України Долженков О.В.

Метою прийняття проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення порядку державної реєстрації речових прав на земельні ділянки державної та комунальної власності у зв'язку з їх розмежуванням» є активізація процесу передачі земельних ділянок державної та комунальної власності у власність або користування громадян, юридичних осіб, поновлення дії раніше укладених договорів оренди, зменшення фінансового навантаження на Державний бюджет України та відповідні місцеві бюджети шляхом запровадження процедури надання на безоплатній основі витягів з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування під час проведення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельні ділянки.

Окрім того, метою прийняття вказаного законопроекту є спрощення та скорочення в часовому просторі процедури передачі земельних ділянок державної або комунальної власності у власність або користування громадянам, юридичним особам.

Чинною редакцією Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» від 1 липня 2004 року № 1952 (далі-Закон № 1952) передбачена необхідність подвійної реєстрації речового права на земельну ділянку державної або комунальної власності при наданні її у власність або користування фізичним або юридичним особам у випадку, коли щодо сформованих земельних ділянок державної та комунальної власності не було зареєстровано право держави чи територіальної громади у випадку, якщо останні через уповноважені органи державної влади та місцевого самоврядування не встигли відповідно до вимог Закону України «Про розмежування земель державної та комунальної власності» здійснити розробку, погодження і затвердження проектів розмежування земель державної та комунальної власності.

У зв'язку з набранням чинності з 01.01.2013 року Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» від 6 вересня 2012 року № 5245-VI землі державної та комунальної власності в Україні вважаються розмежованими.

Враховуючи специфіку земельних відносин, запропоновані у діючому законодавстві підходи щодо державної реєстрації речових прав на земельні ділянки потребують суттєвого вдосконалення, про що свідчить практика застосування нових реєстраційних норм в чинному земельному законодавстві України відносно земельних ділянок, формування яких було здійснено як до, так і після 01.01.2013 року, а також у випадках, коли речові права на земельні ділянки до 2013 року не були зареєстровані відповідно до встановлених на той час вимог.

Зокрема, відповідно до п. 9 Розділу II «прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розмежування земель державної та комунальної власності» від 6 вересня 2012 року № 5245-VI право власності на земельні ділянки державної та комунальної власності, зазначені у пунктах 3 і 4 цього розділу, реалізується після державної реєстрації права власності на відповідну земельну ділянку.

Зокрема, спочатку орган виконавчої влади або місцевого самоврядування, який уповноважений передавати у власність або користування землі державної або комунальної форм власності, зобов'язаний зареєструвати право власності держави або територіальної громади на вказану земельну ділянку, а після цього приймається рішення про передачу земельної ділянки у власність або користування громадян або юридичних осіб, які в подальшому зобов'язані також зареєструвати за собою відповідне речове право на вказані земельні ділянки в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно.

Враховуючи ту обставину, що в Державному бюджеті України та відповідних місцевих бюджетах кошти на таку державну реєстрацію речових прав не передбачені, складається ситуація, коли вищезазначені процеси оформлення права власності або користування земельними ділянками гальмуються. Вимога відносно платності проведення державної реєстрації речових прав на вже сформовані земельні ділянки державної та комунальної власності, яка передбачена статтею 29 Закону № 1952, призвела до ускладнення процесу державної реєстрації речових прав держави чи територіальної громади на зазначені земельні ділянки, внаслідок чого порушуються права та законні інтереси громадян або юридичних осіб, які планують отримати у власність або користування вищевказані земельні ділянки.

До цього часу не вирішеними залишаються питання по земельних ділянках, які до 1 січня 2013 року сформовані згідно діючого на той час законодавства, однак кадастрові номери їм не присвоєні, тому, відповідно, і право власності або користування на них також не оформлено, що створює соціальну напругу серед громадян, які потратили значні кошти на проведення комплексу підготовчих робіт.

Заслугує також на особливу увагу питання поновлення або внесення змін до договорів оренди земельних ділянок державної, комунальної та приватної власності,

термін яких спливає після 01.01.2013 року. Виходячи з вимог чинного земельного законодавства України, для поновлення або внесення змін до договорів оренди земельних ділянок орендодавець змушений спочатку зареєструвати своє право власності на земельну ділянку, а потім здійснюється реєстрація права користування вказаною земельною ділянкою орендарем. Виходячи з наведеного, відносини, пов'язані із поновленням (продовженням терміну дії) раніше укладених та належним чином зареєстрованих договорів оренди на сьогодні залишаються фактично заблокованими.

Окрім того запровадження на законодавчому рівні звільнення органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування від плати за отримання витягу з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно під час проведення державної реєстрації права власності держави чи територіальної громади на земельні ділянки через внесення відповідних змін суттєво прискорить процес оформлення громадянами та юридичними особами прав власності або інших похідних речових прав на вказані земельні ділянки.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин»

Номер, дата реєстрації: 2404 від 27.02.2013

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Азаров М.Я.

Ідентифікація та реєстрація тварин, запроваджена на території України, має за мету сприяти реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, таких як:

забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження;

контроль епізоотичної ситуації в державі;

приведення законодавства України у відповідність до законодавства Європейського Союзу.

Лише запровадження ідентифікації та реєстрації всіх тварин - великої рогатої худоби, свиней, коней, овець та кіз – на території України надасть можливість повністю контролювати ветеринарно-санітарний стан господарств і походження м'яса тварин, сприяти виявленню хвороб тварин у господарствах фізичних осіб та контролювати переміщення тварин з господарства у господарство.

Розв'язання проблеми ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою тварин передбачається такими шляхами:

організація мережі працівників ветеринарної медицини, які забезпечують проведення ідентифікації та реєстрації тварин, оперативного надходження до бази даних інформації щодо ідентифікованих тварин, господарств їх утримання і перебування, власників та переміщень;

для залучення до процесу ідентифікації та реєстрації тварин власників – фізичних осіб передбачити можливість відшкодування за рахунок коштів державного бюджету вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби;

спрощення процесу ідентифікації товарних свиней шляхом використання групового ідентифікаційного номера для мічення груп свиней, які переміщуються за межі господарства, та реєстрація у Єдиному державному реєстрі тварин не кожної тварини окремо, а саме факту переміщень певної групи;

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин.

Для розв'язання проблеми невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин передбачається:

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин;

впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин.

З метою реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, що ставить перед собою Україна на шляху до Європейського Союзу, контролю епізоотичної ситуації в державі, забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження, а також забезпечення конкурентоспроможності тваринницької продукції на європейських та світових ринках виникла необхідність поширити дію в Законі України "Про ідентифікацію та реєстрацію тварин" (далі - Закон) на всіх сільськогосподарських тварин - велику рогату худобу, коней, свиней, овець, кіз, які утримуються на території України у господарствах всіх форм власності.

Ідентифікація всіх сільськогосподарських тварин на території держави надасть можливість:

привести у відповідність законодавство України до законодавства Європейського Союзу;

забезпечити більш ефективний та дієвий засіб виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, занесених на територію України, попередження обігу тварин, які захворіли на хворобу, що підлягає повідомленню, або щодо яких є підозра про захворювання на таку хворобу, а також забезпечення належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаний із цим захист здоров'я людей;

створити систему постійного контролю за станом здоров'я тварини та ветеринарно-санітарним станом господарств.

Виключення частини другої статті 3 Закону України "Про ідентифікацію та реєстрацію тварин" дозволить поширити дію Закону на фізичних осіб, які займаються розведенням тварин та їх утриманням для власного споживання харчових продуктів тваринного походження. Це надасть змогу ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, встановлення власника, місця утримання тварини за наявним ідентифікаційним документом або ідентифікаційним номером, недопущення перебування в одному місці хворих та здорових тварин.

Запровадження групового ідентифікаційного номера дозволить значно спростити процедуру ідентифікації та контролю за переміщенням груп товарних свиней, що сприятиме успішному виконанню основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення.

Шляхом державного регулювання передбачається розв'язати проблему ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою сільськогосподарських тварин, які утримуються та розводяться власниками, і передбачити можливість компенсації вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації тварин, що утримується і розводиться у господарствах населення за рахунок державного бюджету.

Також передбачається врегулювати проблему невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин та впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень.

Скасування підпункту «г» пункту 14.2.5 статті 14 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" є необхідним у зв'язку з тим, що державне підприємство «Агентство з ідентифікації і реєстрації тварин» було передано до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 року № 380-р. Тому вирішення питання режиму цінового регулювання вартості послуг з ідентифікації і реєстрації тварин, які увійдуть до переліку платних послуг та будуть надаватися органами та установами, що входять до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, буде досягнуто шляхом затвердження таких проектів нормативно-правових актів:

постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1348”, якою передбачено затвердити перелік господарських послуг з ідентифікації сільськогосподарських тварин;

наказу Мінагрополітики України “Про затвердження розмірів плати за надання платних послуг, які надаються органами та установами, що входять до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби з питань ветеринарної медицини, захисту рослин, охорони прав на сорти рослин”, у якому буде зазначено всі господарські послуги, що пов’язані з ідентифікацією сільськогосподарських тварин.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про оренду землі» щодо порядку поновлення договору оренди землі»

Номер, дата реєстрації: 2411 від 27.02.2013

Ініціатор: Народний депутат України Атрошенко В.А.

Цей Проект розроблено з метою вдосконалення порядку поновлення договорів оренди земельних ділянок всіх форм власності.

Завданнями запропонованого проекту є:

- встановлення реального механізму поновлення орендних відносин за раніше укладеним договором оренди землі, який враховує безперервність прав орендаря відносно земельної ділянки;

- встановлення підстав для відмови орендодавцем у поновленні договору оренди землі;

- встановлення судового порядку вирішення спорів відносно умов поновлення договору оренди землі;

- приведення Закону у відповідність з нормами Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень".

Законом України "Про оренду землі" від 06.10.1998 р. №161-XIV визначено, що оренда землі - це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності (стаття 1 Закону).

Порядок укладення договорів оренди земельної ділянки регламентований статтями 123, 124, 134 Земельного кодексу України, статтею 16 Закону України "Про оренду землі".

Водночас, предметом дискусій, свого часу, було питання поновлення договору оренди землі, що в різний час по-різному було врегульовано статтею 33 Закону "Про оренду землі". Так, наголошувалося, що механізм, визначений у статті 33 Закону, не передбачав автоматичного поновлення оренди, а в частині земель комунальної та державної власності потребував попереднього рішення компетентного органу. Внаслідок цього, право орендаря на поновлення договору було декларативним.

Певну визначеність з цього питання мав внести Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності" від 17.02.2011 р. №3038-VI, в якому стаття 33 була викладена в новій редакції. Однак, окремі положення статті, на наш погляд, залишились недосконалими.

Зокрема, Законом передбачено, що поновлення договору оренди відбувається у формі "укладення договору оренди землі на новий строк" (частина 1 статті 33 Закону). Таким чином, сам порядок поновлення мав бути аналогічний порядку, встановленому Земельним кодексом України для укладення договору оренди за "повним циклом".

В той же час, форма реалізації поновлення, визначена у частинах 2, 3 статті 33 Закону, передбачає направлення орендарем, який має намір скористатись своїм переважним правом, "листа-повідомлення" та "проекту додаткової угоди" не пізніше як за два місяці до закінчення договору. Самого ж порядку розгляду орендодавцем

зазначеного звернення орендаря, в тому числі **підстав для відмови у поновленні договору оренди**, Законом не передбачено, лише встановлено часове обмеження для поновлення договору або для направлення листа-повідомлення про відмову у поновленні (протягом одного місяця). При цьому, частина 4 статті 33 Закону містить окреме застереження про те, що у разі недосягнення домовленостей щодо орендної плати та інших істотних умов договору **переважне право орендаря на укладення договору оренди припиняється**.

Відповідно до частини 1 статті 638 Цивільного кодексу України, частини 1 статті 180 Господарського кодексу України істотними умовами договору є умови про предмет договору, умови, що визначені законом як істотні або є необхідними для договорів даного виду, **а також усі ті умови**, щодо яких за заявою хоча б однієї із сторін має бути досягнуто згоди. Аналогічне положення міститься у частині 3 статті 15 Закону України "Про оренду землі".

Оскільки коло та зміст умов, які мав погодити орендар або орендодавець при поновленні договору оренди землі, на сьогодні не є обмеженим, механізм, закладений у частині 4 статті 33, є не менш декларативним, ніж той, що існував до внесення змін Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності".

Крім цього, 01 січня 2013 року Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень" від 01.07.2004 р. № 1952-IV (в редакції Закону України від 11.02.2010 р. №1878-VI) впроваджені процедури державної реєстрації речових прав на нерухоме майно. Реалізація положень цього Закону також має враховуватись при визначенні механізму поновлення договорів оренди землі.

Так, згідно з статтю 6 Закону України "Про оренду землі" право оренди земельної ділянки підлягає державній реєстрації відповідно до закону. Згідно із статтею 125 Земельного кодексу України право оренди земельної ділянки виникає з моменту державної реєстрації цього права. Підставою для припинення прав оренди земельної ділянки є припинення дії договору оренди. Однією з підстав припинення договору оренди є закінчення строку договору оренди, на який його було припинено (абзац 2 частини 1 статті 31 Закону України "Про оренду землі").

Водночас, за своїм змістом "поновлення" означає відновлення, повернення стану, що існував до певної обставини. Із частини 6 статті 33 Закону України "Про оренду землі" випливає, що поновлення договору оренди відбувається відносно договору, який припинив свою чинність в результаті закінчення строку, у разі, якщо орендар **продовжує користуватися земельною ділянкою після закінчення строку договору оренди і за відсутності протягом одного місяця після закінчення строку договору листа-повідомлення орендодавця про заперечення у поновленні договору оренди землі**.

В даному випадку не враховано, що з моменту закінчення строку дії договору оренди землі виникне підстава для державної реєстрації припинення права оренди (пункт 6 частина 1 статті 19 Закону України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень"). Відтак, яким чином тлумачити зобов'язання орендаря і орендодавця на період "вакууму" не зрозуміло, адже цей Закон не містить положень про поновлення записів у Реєстрі або можливості реєстрації речового права "заднім числом". Очевидно, що такі випадки не можна віднести до виправлення технічних помилок у Державному реєстрі прав (стаття 27 Закону), що, ймовірно, призведе до судових процесів із скасування рішень про державну реєстрацію припинення прав оренди відносно поновлених договорів оренди в порядку частини 2 статті 26 Закону.

Невдалою, на наш погляд, є сама конструкція поновлення договору оренди землі, що залежить від обставини продовження користування орендарем земельною ділянкою після закінчення строку дії договору оренди землі. По закінченню строку оренди в орендаря відпадає сама правова підстава для утримання та користування

земельною ділянкою. З цього моменту, він, де-юре, вважається таким, що **самовільно займає земельну ділянку**, що є підставою до притягнення до відповідальності згідно з пунктом "б" частини 1 статті 211, статті 212 Земельного кодексу України. В цьому випадку, анулюється навіть саме право переважного поновлення договору, оскільки таке залежить від **належного виконання орендарем договору оренди**, який, в свою чергу, передбачає, що орендар зобов'язаний **повернути орендодавцеві земельну ділянку** у разі припинення договору оренди землі (стаття 34 Закону України "Про оренду землі").

Також, вважаємо, що корегуванню підлягає суб'єктний склад договору про поновлення оренди (додаткової угоди), передбачений у поточній редакції як "уповноважений керівник органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування" (частини 6, 7 статті 33 Закону "Про оренду землі"). Зокрема, стороною договору оренди землі є не керівники (посадові особи), а самі органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, що представляють власника - державу або територіальну громаду.

Доцільним вбачається приведення окремих положень Закону у відповідність із Законом України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обмежень" (статті 15, 25 Закону України "Про оренду землі").

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Земельного кодексу України та інших законодавчих актів України (щодо узгодження їх положень із новим механізмом державної реєстрації земельних ділянок та речових прав на них)»

Номер, дата реєстрації: 2421 від 28.02.2013

Ініціатор: Народний депутат України Омелянович Д.С.

Законопроект розроблено з метою узгодження Земельного кодексу України, Законів України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» із новим механізмом державної реєстрації земельних ділянок та речових прав на них, запровадженими Законом України «Про Державний земельний кадастр» та новою редакцією Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

1 січня 2013 року набрали чинності Закон України «Про Державний земельний кадастр» та нова редакція Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень», якими запроваджений новий механізм здійснення державної реєстрації права власності на земельні ділянки. Вказаними Законами, зокрема, із законодавчих актів України були виключені положення щодо посвідчення права власності на земельні ділянки державними актами. В той же час деякі законодавчі акти не приведені у відповідність із зазначеними змінами. На виправлення цієї ситуації і направлений законопроект.

<http://zakon.rada.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА

01.02.2013

Повідомлення про оприлюднення до проекту спільного наказу Мінагрополітики України, Мінфіну України та Мінекономрозвитку України "Про визнання таким, що втратив чинність, наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 8 травня 2009 року № 328/643/432"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту спільного наказу Мінагрополітики України, Мінфіну України та Мінекономрозвитку України "Про

визнання таким, що втратив чинність, наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 8 травня 2009 року № 328/643/432” та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до спільного наказу Мінагрополітики України, Мінфіну України та Мінекономрозвитку України “Про визнання таким, що втратив чинність, наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 8 травня 2009 року № 328/643/432” розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: (www.minagro.gov.ua / розділ Регуляторна політика / Проекти регуляторних актів).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою:

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна служба України з питань регуляторної політики та підприємництва, e-mail: mail@dkrp.gov.ua;

01601, м. Київ, вул. Пилипа Орлика, 24/1, Державна ветеринарна та фіто санітарна служба або за електронними адресами: viddilktp@ukr.net

Основна мета проекту наказу полягає у приведення нормативно-правових актів у відповідність до чинного законодавства у сфері захисту рослин.

Проектом наказу пропонується визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 08 травня 2009 року № 328/643/432 “Про затвердження Розмірів плати за надання платних послуг, які можуть надаватися державними інспекціями захисту рослин, та Порядку справляння плати за надання послуг державними інспекціями захисту рослин”, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 02 липня 2009 року за № 594/16610.

Проект наказу Мінагрополітики України, Мінфіну України та Мінекономрозвитку України “Про визнання таким, що втратив чинність, наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України, Міністерства економіки України від 8 травня 2009 року № 328/643/432” розроблено Відповідно до пункту 16 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств та інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731, та з метою приведення нормативно-правових актів у відповідність до чинного законодавства.

www.minagro.gov.ua

05.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сферах, державний нагляд (контроль) за якими покладено на Державну інспекцію сільського господарства"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сферах, державний нагляд (контроль) за якими покладено на Державну інспекцію сільського господарства" (далі –

проект постанови) Державна інспекція сільського господарства України оголошує про його публікацію.

Проект постанови розроблений з метою затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності в агропромисловому комплексі, перегляд діючих критеріїв оцінки ступеня ризику від здійснення господарської діяльності щодо зменшення кількості та частоти здійснення перевірок; перегляду критеріїв, за якими суб'єкти господарювання відносяться до найвищої та середньої групи ризику, із звуження кола таких суб'єктів господарювання.

Проект постанови разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Державної інспекції сільського господарства України (<http://www.disgu.gov.ua>) та на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (www.minagro.gov.ua).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України,
вул. Баумана, 9/12, м. Київ, 03190,
E-mail: tylyza@meta.ua;
тел./факс 232-94-37

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва.

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

Метою розроблення проекту постанови є затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності в агропромисловому комплексі, перегляд діючих критеріїв оцінки ступеня ризику від здійснення господарської діяльності щодо зменшення кількості та частоти здійснення перевірок; перегляду критеріїв, за якими суб'єкти господарювання відносяться до найвищої та середньої групи ризику, із звуження кола таких суб'єктів господарювання.

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) у сферах, державний нагляд (контроль) за якими покладено на Державну інспекцію сільського господарства” (далі – проект постанови) розроблено відповідно до статті 5 Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, пункту 84.1.1 Національного плану дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 - 2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, затвердженого Указом Президента України від 12 березня 2012 року № 187/2012, з метою визначення критеріїв для оцінки ступеню ризику від провадження господарської діяльності та періодичності здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі Державною інспекцією сільського господарства.

www.minagro.gov.ua

06.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації

тварин” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Дата оприлюднення: 6 лютого 2013 року.

Стислий зміст проекту Закону України:

виключення абзацу другого статті 3 Закону України “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин” – дозволить поширити дію Закону на фізичних осіб, які займаються розведенням тварин та їх утриманням для власного споживання продуктів харчування тваринного походження. Це надасть змогу ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, встановлення власника, місця утримання тварини за наявним ідентифікаційним документом або ідентифікаційним номером, не допущення перебування в одному місці хворих та здорових тварин;

запровадження групового ідентифікаційного номеру – дозволить значно спростити процедуру ідентифікації та контролю за переміщенням груп товарних свиней, що сприятиме успішному виконанню основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров’я населення;

шляхом державного регулювання передбачається розв’язати проблему ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою сільськогосподарських тварин, які утримуються та розводяться власниками, і передбачити можливість компенсації вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації тварин за рахунок державного бюджету;

передбачається врегулювати проблему невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин та впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень.

Повний пакет документів до проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин” та Аналіз регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики України: www.minagro.gov.ua

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця за адресами:

1. ДП “Агентство з ідентифікації і реєстрації тварин”, вул. Сім’ї Хохлових, 15, Київ, 04119;

e-mail: office@agro-id.com.ua

Ідентифікація та реєстрація тварин, запроваджена на території України, має за мету сприяти реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров’я населення, таких як:

забезпечення населення країни безпечними для здоров’я харчовими продуктами тваринного походження;

контроль епізоотичної ситуації в державі;

приведення законодавства України у відповідність до законодавства Європейського Союзу.

Лише запровадження ідентифікації та реєстрації всіх тварин - великої рогатої худоби, свиней, коней, овець та кіз – на території України надасть можливість повністю контролювати ветеринарно-санітарний стан господарств і походження м’яса тварин, сприяти виявленню хвороб тварин у господарствах фізичних осіб та контролювати переміщення тварин з господарства у господарство.

Розв’язання проблеми ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою тварин передбачається такими шляхами:

організація мережі працівників ветеринарної медицини, які забезпечують проведення ідентифікації та реєстрації тварин, оперативного надходження до бази даних інформації щодо ідентифікованих тварин, господарств їх утримання і перебування, власників та переміщень;

для залучення до процесу ідентифікації та реєстрації тварин власників – фізичних осіб передбачити можливість відшкодування за рахунок коштів державного бюджету вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби;

спрощення процесу ідентифікації товарних свиней шляхом використання групового ідентифікаційного номера для мічення груп свиней, які переміщуються за межі господарства, та реєстрація у Єдиному державному реєстрі тварин не кожної тварини окремо, а саме факту переміщень певної групи;

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин.

Для розв'язання проблеми невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин передбачається:

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин;

впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин.

З метою реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, що ставить перед собою Україна на шляху до Європейського Союзу, контролю епізоотичної ситуації в державі, забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження, а також забезпечення конкурентоспроможності тваринницької продукції на європейських та світових ринках виникла необхідність поширити дію в Законі України “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин” (далі - Закон) на всіх сільськогосподарських тварин - велику рогату худобу, коней, свиней, овець, кіз, які утримуються на території України у господарствах всіх форм власності.

Ідентифікація всіх сільськогосподарських тварин на території держави надасть можливість:

привести у відповідність законодавство України до законодавства Європейського Союзу;

забезпечити більш ефективний та дієвий засіб виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, занесених на територію України, попередження обігу тварин, які захворіли на хворобу, що підлягає повідомленню, або щодо яких є підозра про захворювання на таку хворобу, а також забезпечення належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаний із цим захист здоров'я людей;

створити систему постійного контролю за станом здоров'я тварини та ветеринарно-санітарним станом господарств.

Виключення частини другої статті 3 Закону України “Про ідентифікацію та реєстрацію тварин” дозволить поширити дію Закону на фізичних осіб, які займаються розведенням тварин та їх утриманням для власного споживання харчових продуктів тваринного походження. Це надасть змогу ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, встановлення власника, місця утримання тварини за наявним ідентифікаційним документом або ідентифікаційним номером, недопущення перебування в одному місці хворих та здорових тварин.

Запровадження групового ідентифікаційного номера дозволить значно спростити процедуру ідентифікації та контролю за переміщенням груп товарних свиней, що сприятиме успішному виконанню основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення.

Шляхом державного регулювання передбачається розв'язати проблему ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою сільськогосподарських тварин, які утримуються та розводяться власниками, і передбачити можливість компенсації вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації тварин, що утримується і розводиться у господарствах населення за рахунок державного бюджету.

Також передбачається врегулювати проблему невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин та впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень.

Скасування підпункту “г” пункту 14.2.5 статті 14 Закону України “Про державну підтримку сільського господарства України” є необхідним у зв’язку з тим, що державне підприємство “Агентство з ідентифікації і реєстрації тварин” було передано до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 червня 2012 року № 380-р. Тому вирішення питання режиму цінового регулювання вартості послуг з ідентифікації і реєстрації тварин, які увійдуть до переліку платних послуг та будуть надаватися органами та установами, що входять до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, буде досягнуто шляхом затвердження таких проектів нормативно-правових актів:

постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 року № 1348”, якою передбачено затвердити перелік господарських послуг з ідентифікації сільськогосподарських тварин;

наказу Мінагрополітики України “Про затвердження розмірів плати за надання платних послуг, які надаються органами та установами, що входять до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби з питань ветеринарної медицини, захисту рослин, охорони прав на сорти рослин”, у якому буде зазначено всі господарські послуги, що пов’язані з ідентифікацією сільськогосподарських тварин.

www.minagro.gov.ua

06.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об’єктах (їх частинах)”

Для отримання зауважень та пропозицій до вищезазначеного проекту постанови, підготовленого з метою приведення нормативно-правових актів у даній сфері у відповідність із законодавством України, Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про публікацію проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об’єктах (їх частинах)” в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Свої зауваження та пропозиції можна надсилати до:

1. Міністерства аграрної політики та продовольства України (вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, www.minagro.gov.ua).
2. Державного агентства рибного господарства України (вул. Артема, буд. 45-А, м. Київ, 04053, www.darg.gov.ua).

Проект регламентує процедуру отримання дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об’єктах (їх частинах) щодо здійснення промислового рибальства і направлений на створення прозорого механізму отримання дозвільних документів суб’єктами господарювання і спрямований на розв’язання проблем забезпечення розвитку рибного господарства та конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому ринках продукції промислового рибальства, що дає змогу забезпечити населення України рибною продукцією відповідно до науково-обґрунтованих норм споживання.

Строк, протягом якого від громадськості приймаються зауваження та пропозиції – один місяць з дня оприлюднення проекту постанови “Про затвердження Порядку

видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах)".

Проект постанови Кабінету Міністрів України "Про порядок видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах)" (далі – Проект) розроблено на виконання статей 23, 24 та 27 Закону України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів".

www.minagro.gov.ua

11.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки розвитку підприємств агропромислового комплексу"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки розвитку підприємств агропромислового комплексу" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проектом постанови передбачається внесення змін до:

- Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткового відшкодування суб'єктам господарювання вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбікормів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04 жовтня 2010 р. № 900;

- Порядку справляння збору та використання коштів на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 587;

- Порядку використання коштів, що спрямовуються на часткове відшкодування вартості будівництва нових тепличних комплексів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 02 березня 2011 р. № 305;

- Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для надання фінансової підтримки для створення оптових ринків сільськогосподарської продукції, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 вересня 2010 р. № 893 (далі – Порядки використання коштів).

Зміни до Порядків використання коштів передбачають, зокрема, удосконалення механізму надання фінансової підтримки суб'єктам господарювання, що здійснюють будівництво об'єктів у агропромисловому комплексі за державною підтримкою шляхом розширення переліку документації для отримання права на державну фінансову підтримку положеннями про необхідність надання суб'єктами господарювання разом з іншими документами, визначеними у діючих Порядках використання коштів, – завірені в установленому порядку копії проектної документації на будівництво об'єкта, затвердженої відповідно до вимог законодавства, та експертного звіту щодо розгляду кошторисної частини проектної документації, який підтверджує її відповідність державним будівельним нормам.

Повний пакет документів до проекту постанови Кабінету Міністрів України розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001.

E-mail: zkv@minaprk.kiev.ua.

Основною метою прийняття зазначеного проекту постанови є удосконалення механізму надання фінансової підтримки суб'єктам господарювання і посилення контролю за використанням бюджетних коштів, зокрема шляхом розширення переліку необхідної документації для отримання державної фінансової підтримки.

Проект постанови “Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України з питань використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки розвитку підприємств агропромислового комплексу” (далі – проект постанови) розроблено на виконання доручення Прем'єр-міністра України Азарова М.Я. від 27 жовтня 2012 року № 42798/1/1-12 та з метою удосконалення механізму надання фінансової підтримки суб'єктам господарювання і посилення контролю за використанням бюджетних коштів.

www.minagro.gov.ua

12.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Питання Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Питання Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проектом постанови передбачається:

- утворення Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно;
- затвердження положення про Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно;
- визначення розміру вступного внеску учасника і тимчасового учасника Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно.

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Питання Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно” розроблено на виконання Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно”.

Проект постанови Кабінету Міністрів України розроблено з метою створення Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно як інструменту подолання загроз, через який зернові склади спільно гарантують зобов'язання один одного, тим самим підвищуючи надійність складських документів на зерно.

Повний пакет документів до проекту постанови Кабінету Міністрів України розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001.

E-mail: zkv@minapk.kiev.ua.

Основною метою прийняття зазначеного проекту постанови є створення Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно, а також врегулювання відносин, які виникають в процесі передачі зерна зерновому складу на зберігання, створення сприятливих умов для виробників зерна, підвищення рівня надійності складських документів.

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Питання Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно” (далі – проект постанови) розроблено на виконання пункту 3 розділу II Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно”.

Складські документи на зерно, які виробники можуть використовувати як механізм доступу до фінансових ресурсів за умови наявності товару (зерна), визначено законодавством. Проте ці документи повною мірою не забезпечуються як механізм доступу до фінансових ресурсів з огляду на недовіру до зернових складів, зокрема через загрози втратити зерно, передане зерновому складу на зберігання, неплатоспроможність елеватора, що робить складські документи з точки зору залучення фінансових ресурсів не привабливими.

З метою подолання загроз створюється Гарантійний фонд виконання зобов'язань за складськими документами на зерно, через який зернові склади спільно гарантують зобов'язання один одного.

Для виробника, таким чином, створюються умови, за яких зменшується його залежність від зернового складу, де зберігається власне зерно.

www.minagro.gov.ua

13.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1999 р. № 1537”

З метою отримання зауважень і пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1999 р. № 1537” (далі – проект постанови) Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект постанови розроблено на виконання Закону України від 16 жовтня 2012 року № 5462-VI “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства соціальної політики України, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів”.

Проектом постанови передбачається внести зміни до постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1999 р. № 1537 “Про затвердження переліку та опису форменого одягу, знаків розрізнення і норми забезпечення речовим майном посадових осіб інспекції державного технічного нагляду” в частині приведення назви інспекції до вимог Указу Президента України від 13 квітня 2011 року № 459 “Про Державну інспекцію сільського господарства України”.

Повний пакет документів до проекту постанови розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту постанови у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України,
вул. Баумана, 9/12, м. Київ, 03190,
E-mail: ov@corp2.net; тел. 232-94-38,
E-mail: tylyza@meta.ua; тел./факс 449-22-39.

Державна служба України з питань регуляторної політики
та розвитку підприємництва,
01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11,
E-mail: mail@dkrp.gov.ua; тел. 254-56-73.

Метою розроблення проекту постанови є внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1999 р. № 1537 “Про затвердження переліку та опису форменого одягу, знаків розрізнення і норми забезпечення речовим майном посадових осіб інспекції державного технічного нагляду” в частині приведення назви інспекції до вимог Указу Президента України від 13 квітня 2011 року № 459 “Про Державну інспекцію сільського господарства України”.

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 19 серпня 1999 р. № 1537” (далі – проект постанови) розроблено на виконання Закону України від 16 жовтня 2012 року № 5462-VI “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства соціальної політики України, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів”.

www.minagro.gov.ua

14.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Положення про мережу випробувальних лабораторій з визначення вмісту генетично модифікованих організмів у продукції”

Проект постанови Кабінету Міністрів України розроблено відповідно до статті 15-1 Закону України “Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів” з метою здійснення державного контролю за обігом генетично модифікованих організмів та продукції, що отримана з використанням генетично модифікованих організмів.

У зв’язку із запровадженням в Україні системи обов’язкового контролю за вмістом генетично модифікованих компонентів у рослинній сировині, продуктах харчування та лікарських засобах, а також маркування (етикетування) відповідної продукції, особливої гостроти набула проблема повноцінного наукового забезпечення умов для здійснення такого контролю.

Метою створення і функціонування такої мережі є розроблення і апробація методів аналізу різних ГМО, що вивільнені на ринок, та їх подальше схвалення для колективного використання. Науково-методичне керівництво мережею здійснюється підрозділом “Молекулярна біологія та геноміка” Об’єднаного дослідницького центру Європейського Союзу (м. Іспра, Італійська Республіка).

На відміну від Європейського Союзу в Україні до цього часу відсутня система науково-методологічної координації діяльності випробувальних лабораторій продукції, яка містить генетично модифіковані організми.

Зазначений проект постанови знаходиться на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України www.minagro.gov.ua. (розділ “Регуляторні акти”).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту в письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

- Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, тел. 044-279-65-36, факс 044-278-56-78, e-mail: LOV@minapk.gov.ua.

- Державна служба з питань регуляторної політики і розвитку підприємництва: 01001, вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, факс 044-254-43-78 e-mail: mail@dkrp.gov.ua

У зв'язку із запровадженням в Україні системи обов'язкового контролю за вмістом генетично-модифікованих компонентів у рослинній сировині, продуктах харчування та лікарських засобах, а також маркування (етикетування) відповідної продукції, особливої гостроти набула проблема повноцінного наукового забезпечення умов для здійснення такого контролю.

Практика створення референтних лабораторій на базі науково-дослідних установ є загальновізною. Такі лабораторії існують у США, Канаді, Російській Федерації, Республіки Білорусь, а в Європейському Союзі створений Об'єднаний дослідницький центр з функціями координації діяльності національних референтних лабораторій. Саме цим визначається незалежність їх діяльності та неупередженість при прийнятті принципових рішень. У Європейському Союзі діє так звана мережа лабораторій із визначення генетично модифікованих організмів, до складу якої входять понад 100 національних лабораторій, що представляють 27 держав. Зокрема, у Німеччині діє 4 лабораторії, Франції, Польщі та Чехії по 5 лабораторій.

Метою створення і функціонування такої мережі є розроблення і апробація методів аналізу різних ГМО, що вивільнені на ринок, та їх подальше схвалення для колективного використання. Науково-методичне керівництво мережею здійснюється підрозділом "Молекулярна біологія та геноміка" Об'єднаного дослідницького центру Європейського Союзу (м. Іспра, Італійська Республіка).

На відміну від Європейського Союзу в Україні до цього часу відсутня система науково-методологічної координації діяльності випробувальних лабораторій продукції, яка містить генетично модифіковані організми.

Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2012 року № 761 визнано державну установу "Інститут харчової біотехнології та геноміки Національної академії наук України" науковою установою, уповноваженою на виконання функцій науково-методологічного центру з питань випробувань генетично модифікованих організмів, що потребує для остаточного його функціонування затвердження положення про нього.

Проект постанови Кабінету Міністрів України "Про затвердження Положення про науково-методологічний центр з питань випробувань генетично модифікованих організмів" (далі – проект постанови) розроблено відповідно до статті 15-1 Закону України "Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів" з метою здійснення державного контролю за обігом генетично модифікованих організмів та продукції, що отримана з їх використанням.

www.minagro.gov.ua

14.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету"

Проект постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами

до спеціального фонду державного бюджету” розроблений у відповідності до вимог Закону України “Про державну підтримку сільського господарства України” та Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 р. № 1158, з урахуванням складної ситуації в галузі тваринництва, зокрема, зменшення поголів'я худоби.

Зазначений проект постанови Кабінету Міністрів України разом з аналізом регуляторного акта знаходиться на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики України www.minagro.gov.ua.

Пропозиції та зауваження до зазначеного проекту постанови Кабінету Міністрів України можна адсилати протягом місяця з дня оприлюднення на адресу:

01001 м. Київ, вул. Хрещатик, 24

Департаменту тваринництва або на адресу електронної пошти vol@minaprk.kiev.ua

Метою прийняття проекту є спрощення та удосконалення механізму надання сільськогосподарським товаровиробникам державної підтримки та стимулювання їх до утримання та нарощування поголів'я худоби, забезпечення функціонування єдиної системи селекції у тваринництві. Забезпечення ефективного використання бюджетних коштів.

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до Порядку використання сум податку на додану вартість, сплачених переробними підприємствами до спеціального фонду державного бюджету” розроблений відповідно до Закону України “Про державну підтримку сільського господарства України” та Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 р. № 1158, з урахуванням пропозицій зацікавлених громадських організацій (об'єднань) та регіонів щодо спрощення та удосконалення механізму надання сільськогосподарським товаровиробникам державної підтримки.

Зокрема, із запровадженням державної підтримки галузі за період з 2003 по 2009 роки в усіх категоріях господарств спостерігалася постійна позитивна динаміка росту поголів'я овець, зокрема було збільшено маточне поголів'я на 310,7 тис. голів, або в 1,6 раза. Проте, починаючи з 2010 року, така підтримки не здійснювалася, як наслідок, лише за два роки (2011-2012 рр.) поголів'я вівцематок і ярок старше одного року зменшилося на 103,8 тис. голів, або на 8,7 відсотка. В разі не відновлення державної підтримки така тенденція буде продовжуватися і в 2013 році.

Проект постанови забезпечить реалізацію державної політики, яка спрямована на забезпечення функціонування єдиної системи селекції у тваринництві та раціональне використання племінних (генетичних) ресурсів вищої племінної (генетичної) цінності.

www.minagro.gov.ua

15.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України проекту Закону України “Про внесення змін до статті 15 Закону України “Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів” (щодо ліцензій на оптову торгівлю)

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту Закону України “Про внесення змін до статті 15 Закону України “Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових

виробів” (щодо ліцензій на оптову торгівлю) та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошувало про його публікацію.

Повний пакет матеріалів до вищезазначеного проекту Закону розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб – сайті Мінагрополітики України: www.minagro.kiev.ua

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі надаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001, e-mail: lav@minagro.gov.ua, chenusha@minark.kiev.ua та Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, вул. М.Грушевського, 12/2, м. Київ, 01008, e-mail: meconomy@me.gov.ua.

Метою проекту Закону є гармонізація українського законодавства до законодавства Європейського Союзу щодо виробництва виноробної продукції і виконання інтеграційних умов та створення сприятливих умов для розвитку підприємств виноробної галузі і, в першу чергу, господарств, які самі вирощують та переробляють виноград, а також надання їм можливості самостійного виходу зі своєю продукцією на ринок вина.

Проектом Закону пропонується внести відповідні зміни до частини четвертої статті 15 Закону України “Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів”.

Законопроектом пропонується для стимулювання збільшення обсягів виробництва вина суб’єктами господарювання, які вирощують виноград, виробляють виноматеріали та виготовляють вино, встановити розмір плати за ліцензію на оптову торгівлю алкогольними напоями, зазначеними у товарних позиціях 2204, 2205, 2208 20 12 00, 2208 20 62 00 згідно з УКТ ЗЕД (виноробною продукцією), - в розмірі 0,15 гривні за 1 л планового до виробництва річного обсягу продукції. При цьому загальна сума сплати не повинна перевищувати 500000 гривень незалежно від обсягів виробництва алкогольних напоїв.

Статтею 15 Закону України “Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів” встановлено річну плату за ліцензію на право оптової торгівлі алкогольними напоями у розмірі 500000 гривень.

До 01.01.2007 зазначена стаття цього Закону передбачала норму, за якою суб’єкти господарювання, які отримали ліцензії на виробництво або імпортування алкогольних напоїв або тютюнових виробів, здійснювали поставку цієї продукції суб’єктам господарювання оптової та роздрібною торгівлі та іншим споживачам без ліцензій на оптову торгівлю лише в межах обсягів власного виробництва (імпорту).

Законом України “Про внесення змін до деяких законів України щодо плати за ліцензії та акцизного збору на виробництво спиртів, алкогольних напоїв та тютюнових виробів” було внесено зміни до частини четвертої статті 15 цього Закону, відповідно до яких суб’єкти підприємницької діяльності, що отримали ліцензії на виробництво або імпортування алкогольних напоїв або тютюнових виробів, здійснюють поставку цієї продукції підприємствам оптової і роздрібною торгівлі та іншим українським споживачам за наявності ліцензії на оптову торгівлю.

Запровадження зазначеної норми Закону призвело до нерівних умов конкуренції між товаровиробниками та посилило монополізацію ринку алкогольних напоїв, зокрема вина, великими національними виробниками, які мають можливість сплачувати високу вартість ліцензії на право оптової торгівлі.

Крім того, ця дія Закону унеможливилює створення унікальних терруарних вин (вин місцевості), оскільки продукція, вироблена підприємствами, що мають невеликі обсяги виробництва, після сплати діючої суми збору за ліценцію стає неконкурентоспроможною.

Враховуючи вищевикладене, Мінагрополітики України розроблено проект Закону України “Про внесення змін до статті 15 Закону України “Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів” (щодо ліцензій на оптову торгівлю) (далі – проект Закону).

www.minagro.gov.ua

15.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 587”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 587” та аналізу регуляторного впливу зазначеного проекту Міністерство аграрної політики та продовольства України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 587” розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.kiev.ua 15 лютого 2013 року.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 01011, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України e-mail:pustovit@minagro.gov.ua.

З метою приведення постанови Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 587 у відповідність до законодавства проектом постанови передбачається внести зміни до постановляючої частини вказаної постанови та редакції Порядку справляння збору та використання коштів на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства в частині посилань на Податковий кодекс України.

Відповідно до пункту 5 частини другої розділу XIX Прикінцевих положень Податкового кодексу України з 1 січня 2013 року визнано таким, що втратив чинність Закон України “Про збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства”.

Згідно з пунктом 16 підрозділу 10 розділу XX Перехідних положень Податкового кодексу України до 1 січня 2018 року встановлюється збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

Постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 р. № 587 затверджений Порядок справляння збору та використання коштів на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства. При цьому у зв'язку з втратою чинності Закону України “Про збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства” виникла необхідність внесення змін до постанови в частині посилань на діючі законодавчі акти.

www.minagro.gov.ua

20.02.2013**Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України”**

Для отримання зауважень та пропозицій до вищезазначеного проекту постанови, підготовленого з метою виконання статей 23, 24 та 27 Закону України “Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів”, Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про публікацію проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України” в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Свої зауваження та пропозиції прохання надсилати до:

1. Міністерства аграрної політики та продовольства України (вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, www.minagro.gov.ua).
2. Державного агентства рибного господарства України (вул. Артема, буд. 45-А, м. Київ, 04053, www.darg.gov.ua).

Строк, протягом якого від громадськості приймаються зауваження та пропозиції – один місяць з дня оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України”.

Проект регламентує процедуру отримання дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України щодо здійснення промислового рибальства і має за мету створення прозорого механізму отримання дозвільних документів суб'єктами господарювання, розв'язання проблем забезпечення розвитку рибного господарства та конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому ринках продукції промислового рибальства, що дає змогу забезпечити населення України рибною продукцією відповідно до науково-обґрунтованих норм споживання, та сприяти зменшенню тиску незаконного, непідзвітного та нерегульованого (ННН) рибальства на водні біоресурси.

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Про затвердження Порядку видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України” (далі – Проект) розроблено на виконання статей 23, 24 та 27 Закону України “Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів”, положень Угоди про виконання положень Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права від 10 грудня 1982 року (далі Угода), які стосуються збереження транскордонних рибних запасів та запасів далеко мігруючих риб і управління ними та Резолюцій Генеральної асамблеї ООН з питань забезпечення сталого рибальства, у тому числі за рахунок реалізації Угоди та пов'язаних з нею документів, та рішень міжнародних організацій з управління рибальством, членом яких є Україна.

www.minagro.gov.ua

21.02.2013**Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Правил арбітражного (експертного) визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядку оформлення заяв”**

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України “Про затвердження Правил арбітражного (експертного) визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядку оформлення заяв” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до Закону України “Про насіння і садивний матеріал”, Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України, м. Київ, вул. Баумана, 9/12
E-mail: atestat@meta.ua;
тел./факс (044) 400-33-49

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва,

м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11
E-mail: mail@dkrp.gov.ua

Проект наказу підготовлений відповідно до статті 23 Закону України “Про насіння і садивний матеріал” з метою визначення правил арбітражного (експертного) визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядку оформлення заяв.

Відповідно до статті 23 Закону України “Про насіння і садивний матеріал”, та з метою затвердження Правил арбітражного (експертного) визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядку оформлення заяв, розроблено проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України (далі – проект наказу).

Згідно з статтею 23 Арбітражне (експертне) визначення якості насіння і садивного матеріалу може проводитися на вимогу споживача у лабораторіях, визначених центральним органом виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Правила експертного визначення якості насіння і садивного матеріалу та порядок оформлення відповідних заяв встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику.

www.minagro.gov.ua

22.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку розроблення та затвердження норм втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку розроблення та затвердження норм втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв" Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку розроблення та затвердження норм втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового

ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв" розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: (www.minagro.gov.ua / розділ Регуляторна політика / Проекти регуляторних актів 2013).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі просимо надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України, e-mail: homichak@minaprk.gov.ua.

Метою зазначеного проекту Закону України є розмежування повноважень Кабінету Міністрів України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, щодо встановлення Порядку розроблення та затвердження норми втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв.

Проект Закону України розроблено на виконання доручення Кабінету Міністрів України від 24 січня 2013 року № 26359/35/1-12.

Згідно з Положенням про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженим Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, встановлено, що основними завданнями міністерства є формування та забезпечення реалізації державної політики у сферах сільського господарства, тваринництва, садівництва, насінництва, розсадництва, виноградарства, харчової і переробної промисловості. До харчової та переробної промисловості належать спиртова та лікеро-горілчана галузі.

Відповідно до підпункту 7 пункту 4 Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, міністерство здійснює нормативно-правове забезпечення у визначених сферах та галузях, зокрема, затверджує (встановлює) галузеві та відомчі норми і нормативи.

Чинним законодавством на даний час встановлено, що норми втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв затверджуються в порядку, що визначається Кабінетом Міністрів України. При цьому відсутні положення, які передбачають порядок їх розроблення.

Оскільки норми втрат і виходу спирту етилового, коньячного і плодового, спирту етилового ректифікованого виноградного, спирту етилового ректифікованого плодового, спирту-сирцю виноградного, спирту-сирцю плодового та алкогольних напоїв є галузевими нормами, розробляються профільними науковими установами і застосовуються на підприємствах при виробництві зазначених спиртів та алкогольних напоїв, проектом Закону України пропонується надати Міністерству аграрної політики та продовольства України повноваження щодо затвердження порядку їх розроблення та затвердження.

www.minagro.gov.ua

22.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України "Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткового відшкодування суб'єктам господарювання вартості

будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбікормів”

Проект постанови Кабінету Міністрів України “Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткового відшкодування суб'єктам господарювання вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбікормів” підготовлено на виконання Закону України “Про Державний бюджет України на 2013 рік” та абзацу першого підпункту 2 пункту 9 витягу з протоколу № 1 засідання Кабінету Міністрів України від 03 січня 2013 року.

Головним завданням є внесення змін та приведення діючого Порядку до норм чинного законодавства, а також уніфікація його в частині встановлення років введення об'єктів у дію.

Прийняття зазначеного регуляторного акта дасть можливість привести діючий Порядок до норм чинного законодавства, уніфікувати його в частині встановлення років введення об'єктів у дію, що не потребуватиме щорічного внесення відповідних змін, а також забезпечить можливість здійснення у 2013 році часткового відшкодування вартості об'єктів.

Зазначений проект постанови Кабінету Міністрів України разом з аналізом регуляторного акта знаходиться на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики України www.minagro.gov.ua

Пропозиції та зауваження до зазначеного проекту постанови Кабінету Міністрів України можна надсилати протягом місяця з дня оприлюднення на адресу:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, Департамент тваринництва, 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24 або на адресу електронної пошти saganovska@minaprk.gov.ua.

Метою внесення змін є приведення діючого Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткового відшкодування суб'єктам господарювання вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбікормів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 04.10.2010 № 900 (далі - Порядок), до норм чинного законодавства, а також уніфікація його в частині встановлення років введення об'єктів у дію.

Проект постанови Кабінет Міністрів України “Про внесення змін до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для часткового відшкодування суб'єктам господарювання вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів та підприємств з виробництва комбікормів” розроблено на виконання Закону України “Про Державний бюджет України на 2013 рік” та абзацу першого підпункту 2 пункту 9 витягу з протоколу № 1 засідання Кабінету Міністрів України від 03 січня 2013 року.

www.minagro.gov.ua

22.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/садивний матеріал"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку ведення

Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до Закону України "Про насіння і садивний матеріал", Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України,

м. Київ, вул. Баумана, 9/12

E-mail: atestat@meta.ua;

тел./факс (044) 400-33-49

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва,

м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

E-mail: mail@dkrp.gov.ua

Проект наказу підготовлений відповідно до статті 18 Закону України "Про насіння і садивний матеріал" з метою визначення процедури ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал, внесення відомостей до нього.

Відповідно до статті 18 Закону України "Про насіння і садивний матеріал", розроблено проект наказу "Про затвердження порядку ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивного матеріалу".

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивного матеріалу" (далі – проект наказу) підготовлено з метою організації порядку ведення Реєстру сертифікатів на насіння та/або садивний матеріалу та для не допущення в обіг несертифікованого насіння та/або садивного матеріалу, здійснення оперативного контролю за обігом партій насіння та/або садивного матеріалу, створення бази даних для моніторингу забезпеченості насінням та/або садивного матеріалу, оперативного міжобласного та міжрайонного його перерозподілу.

www.minagro.gov.ua

22.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку узгодження розташування насінневих посівів"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження Порядку узгодження розташування насінневих посівів" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено відповідно до Закону України "Про насіння і садивний матеріал", Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого Указом Президента України від 23 квітня 2011 року № 500, Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 459.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою: <http://www.minagro.gov.ua> та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: <http://www.disgu.gov.ua>

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі просимо надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України,

м. Київ, вул. Баумана, 9/12

E-mail: atestat@meta.ua;

тел./факс (044) 400-33-49

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва,

м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11

E-mail: mail@dkrp.gov.ua

Проект наказу розроблено з метою визначення та організації порядку узгодження розташування насінневих посівів.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про затвердження порядку узгодження розташування насінневих посівів" (далі – проект наказу) розроблено відповідно до статті 13 Закону України "Про насіння і садивний матеріал". Згідно з 1 та 2 абзацами виробники насіння і садивного матеріалу мають право:

на перевагу при розташуванні насінневих посівів сортів рослин (клонів, ліній, гібридів) перехреснозапильних культур перед іншими товаровиробниками;

вимагати відшкодування завданих збитків від перехресного запилення рослин вирощуваного сорту іншим сортом внаслідок невиконання сусіднім виробником умов укладеного з ним договору щодо розміщення посівів перехреснозапильників.

www.minagro.gov.ua

22.02.2013

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про внесення змін до Положення про обіг складських документів на зерно"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Мінагрополітики "Про внесення змін до Положення про обіг складських документів на зерно" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію. Проект наказу розроблений з метою приведення у відповідність норм Положення про обіг складських документів на зерно до Закону України від 2 жовтня 2012 року № 5316-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виготовлення документів та бланків документів суворого обліку та звітності".

Проект наказу разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства

України (<http://www.minagro.gov.ua>) та Державної інспекції сільського господарства України (<http://www.disgu.gov.ua>).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України,
вул. Баумана, 9/12, м. Київ, 03190,
E-mail: tylyza@meta.ua;
тел./факс 232-94-37

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва,

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011
E-mail: inform@dkrp.gov.ua,
тел. 254-56-73

Законом України від 02 жовтня 2012 року № 5316-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо виготовлення документів та бланків документів суворого обліку або звітності" (далі – Закон) внесено зміни до статті 5 Закону України "Про сертифіковані товарні склади та прості і подвійні складські свідоцтва" позбавивши бланки складських свідоцтв статусу документів суворого обліку.

Відповідно до статті 37 Закону України "Про зерно та ринок зерна в Україні" складськими документами на зерно є подвійне складське свідоцтво, просте складське свідоцтво, складська квитанція.

На виконання прикінцевих положень Закону, Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 21 листопада 2012 року (протокол № 90) та з метою приведення актів Міністерства аграрної політики та продовольства у відповідність до Закону України від 02 жовтня 2012 року № 5316-VI розроблено проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України "Про внесення змін до Положення про обіг складських документів на зерно" (далі – проект наказу).

www.minagro.gov.ua

3. ПОДІЇ, ФАКТИ

21.02.2012

Мінекономрозвитку України розробило проект постанови уряду про Порядок декларування зміни цін на продовольство.

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України розробило проект постанови уряду про Порядок декларування зміни оптово-відпускних цін на продовольчі товари.

Як наголошується в повідомленні, метою документа є удосконалення держрегулювання цін на продовольство шляхом перегляду переліку продовольчих товарів, зміна оптово-відпускних цін які підлягають декларуванню.

Згідно з проектом постанови, збережеться регулювання цін на продукти переробки зерна (борошно та крупи), м'ясопродукти (м'ясо та ковбасні вироби), молокопродукти (молоко, масло, сир, сметану), яйця, цукор і олія. Однак зі сфери державного цінового регулювання виключаються продовольчі товари так званого "преміум сегменту", вироблені за поліпшеною технологією, розфасовані із застосуванням пакувальних матеріалів поліпшеної якості (тара скляна, керамічна і т.д.).

Зокрема, з під регулювання будуть виведені: яловичина (враховуючи незначну частку її споживання населенням - 16% у структурі споживання м'яса і важке поточне становище вітчизняного скотарства), безкісткова свинина, м'ясо качок, гусей, індиків та інших видів птиці (за винятком курятини), яйця курячі добірні і вищої категорії, цукор-рафінад і цукор тростинний неочищений "коричневий", олія соняшникова, фасована в скляну тару.

В той же час перелік товарів пропонується доповнити позиціями "крупі вівсяні і пшоняні", що обумовлено їх популярністю серед населення, в першу чергу, найменш захищених його верств.

АПК-інформ

21.02.2012

Кабмін України погодив законопроект про обов'язкову ідентифікації тварин.

Кабінет Міністрів України погодив проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин», згідно з яким пропонується ввести обов'язкову реєстрацію худоби, що вирощується фермерами для власних потреб.

Як наголошується в повідомленні, також згідно із законопроектом запроваджується групова ідентифікація товарних свиней в господарствах юридичних осіб. За невиконання положень закону на фермерів і посадових осіб накладатимуться штрафи.

Крім того, передбачена компенсація послуг з ідентифікації та реєстрації тварин, що утримуються та розводяться у фізичних осіб, які не займаються підприємницькою діяльністю, що значно полегшить процес ідентифікації на селі.

АПК-інформ

21.02.2013

КМУ затвердив державний інтервенційний фонд на 2013/14 МР в обсязі 1,8 млн. т зернових.

Кабінет Міністрів України затвердив державний інтервенційний фонд на 2013/2014 маркетинговий період в обсязі 1,8 млн. т зернових. Відповідну постанову уряд ухвалив 20 лютого 2013 р.

Зокрема, за видами продукції встановлені наступні мінімальні обсяги:

пшениця тверда і м'яка, зерно суміші пшениці та жита (меслин) - 1851,2 тис. т,
жито 115 тис. т,
ячмінь - 20 тис. т,
цукор-пісок (буряковий) - 355,6 тис. т,
кукурудза - 40 тис. т,
молоко сухе - 6 тис. т,
масло вершкове - 19 тис. т,
гречка - 34,6 тис. т,
овес - 22,4 тис. т,
просо - 20 тис. т,
горох - 26,9 тис. т.

АПК-інформ

18.02.2013

Уряд України виділить на реалізацію держпрограми по активізації економіки близько 30 млрд. грн. – Мінекономрозвитку.

Кабінет Міністрів України має намір виділити на реалізацію державної програми з активізації економіки близько 30 млрд. грн. Про це заявив міністр економічного розвитку і торгівлі Ігор Прасолов.

За його словами, мова йде про державну підтримку, в даній сумі не враховуються приватні інвестиції.

Для повноцінної реалізації програми уряд має намір в 2013 р. створити Державний банк розвитку, який займеться фінансуванням комерційних банків під пріоритетні для української економіки проекти.

При цьому кошти будуть виділятися як з держбюджету, так і залучатися у приватних інвесторів.

Він додав, що держпрограма активізації економіки запрацює найближчим часом.

«Очікується, що 27 лютого буде розширене засідання Кабміну за участю президента, на якому буде підведена риска і буде прийняте остаточне рішення по цій програмі активізації розвитку економіки на 2013-2014 рр.», - сказав І.Прасолов.

АПК-інформ

18.02.2013

Держземагентство України пропонує спростити процедуру проведення держекспертизи земельпорядної документації.

Державне агентство земельних ресурсів України пропонує скасувати вимогу нотаріального посвідчення матеріалів для проведення державної експертизи земельпорядної документації. Про це йдеться у проекті наказу Міністерства аграрної політики та продовольства, розміщеному на сайті відомства.

Агентство пропонує внести зміни до наказу Держкомзему № 391 від 3 грудня 2004 р., яким спрощується процедура проведення державної експертизи земельпорядної документації.

Зокрема, з наказу пропонується виключити норму, згідно з якою передбачено, що копії установчих, реєстраційних та статистичних документів, правовстановлюючих документів на землю та інше нерухоме майно, договорів, витягів з державних реєстрів повинні бути завірені нотаріально для проведення держекспертизи.

АПК-інформ

15.02.2013

Головним розпорядником держкоштів на проведення земреформи в Україні став Мінагропром.

Кабінет Міністрів України передав Міністерству аграрної політики та продовольства функції, які раніше покладалися на Державне агентство з земельних ресурсів, по розпорядженню коштами, передбаченими держбюджетом на проведення земельної реформи. Відповідні зміни уряд вніс постановою № 106 від 13 лютого 2013 р. у порядок використання коштів на проведення земреформи, затверджений постановою № 219 від 9 березня 2011.

При цьому, згідно з прийнятим документом, одержувачем держкоштів може бути держпідприємство, що входить у сферу управління Держземагентства.

Крім того, Кабмін скоротив перелік фінансованих заходів, серед яких ведення та функціонування Державного земельного кадастру; проведення нормативної грошової оцінки земель; проведення інвентаризації земель; надання послуг населенню з держреєстрації ділянок; погашення бюджетної кредиторської заборгованості, що виникла у попередні роки, та ін

АПК-інформ

15.02.2013

Мінагропрод України пропонує збільшити фінансування програми лізингу в сільгоспмашинобудуванні.

У державному бюджеті України на 2013 р. на фінансування програм технічного забезпечення АПК передбачено 166,8 млн. грн. Міністерство аграрної політики та продовольства України внесе пропозиції до Державної програми розвитку економіки на 2013-2014 рр., згідно з якими в 2013 р. фінансування програми фінансового лізингу буде збільшено на 830 млн. грн.

Як наголошується в повідомленні, в 2014 р. сума повинна збільшитися, згідно планам міністерства, на 1,3 млрд. грн.

Директор департаменту інженерно-технічного забезпечення та сільськогосподарського машинобудування Мінагропроду Олександр Григорович зазначає, що на сьогоднішній день міністерство працює над вирішенням завдання по створенню виробництв сучасної сільгосптехніки вітчизняними підприємствами із залученням інвестицій. Тому в програму внесені пропозиції щодо забезпечення в 2013 р. державних гарантій на суму 1,5 млрд. грн., а в 2014 р. - на 3,5 млрд. грн.

АПК-інформ

15.02.2013

Мінагропрод України ініціює виділення з держбюджету 110 млн. грн. для Гарантійного фонду.

Міністерство аграрної політики і продовольства України пропонує при внесенні змін до держбюджету 2013 виділити для формування і діяльності Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно 110 млн. грн. Проект відповідної постанови Кабміну опублікований 12 лютого на сайті Мінагропроду.

Як наголошується в документі, зазначена сума буде надана в якості безвідсоткового кредиту строком на 12 місяців.

Також у проекті постанови пропонується встановити мінімальний внесок учасника Гарантійного фонду, який прийняв рішення про участь в 2013 р., у розмірі 15 мінімальних заробітних плат та 75 мінімальних заробітних плат - для тимчасового учасника Гарантійного фонду, який прийняв рішення про участь у ньому у 2014 р.

Крім того, Гарантійний фонд має бути створений у Києві протягом місяця після прийняття зазначеного документа.

АПК-інформ

14.02.2013**Україна с початку 2012/13 МР вже експортувала 16,9 млн. т зерна.**

Обсяг експорту зернових з України з початку маркетингового року (МР, липень 2012 - червень 2013) за станом на 12 лютого становив 16,9 млн. т.

У повідомленні не зазначено, скільки зерна було експортовано на аналогічну дату минулого маркетингового року. Однак до початку березня минулого року обсяг експорту зернових культур з України склав 12,7 млн. т.

За даними відомства, до 12 лютого українські аграрії експортували 6,3 млн. т пшениці, в тому числі 5,4 млн. т продовольчої. Обсяг експорту кукурудзи на вказану дату становив 8,3 млн. т, ячменю - 1,98 млн. т.

При цьому в припортових елеваторах знаходиться 1,3 млн. т зернових культур (пшениці - 157 тис. т), а на кораблі завантажено 89 тис. т зерна.

Мінагропрод прогнозує обсяг експорту зернових у поточному маркетинговому році на рівні 23,4 млн. т.

*УНІАН***08.02.2013****Мінекономрозвитку України пропонує обмежити держрегулювання цін на ринку молочних продуктів.**

Міністерство економічного розвитку і торгівлі України пропонує обмежити держрегулювання цін на ринку молочних продуктів соціально значущими продуктами. Текст відповідного проекту постанови "Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 25 грудня 1996 р. № 1548 та до порядку декларування зміни оптово-відпускних цін на продовольчі товари" опублікований 8 лютого на офіційному сайті міністерства.

Як наголошується в повідомленні, державне регулювання цін на ринку молочних продуктів передбачається обмежити найбільш соціально значущими товарами, які розфасовані із застосуванням простих типів пакувальних матеріалів (плівка, пергамент).

Крім того, передбачається скасувати обмеження щодо жирності масла вершкового, яке підлягатиме державному ціновому регулюванню, оскільки шляхом зменшення (збільшення) жирності на незначну величину виробники уникають застосування регульованих державою цін на цю продукцію.

Також пропонується вивести зі сфери державного цінового регулювання такі товарні позиції, як яйця курячі вищої категорії, цукор-рафінад і цукор тростинний неочищений "коричневий", олія соняшникову нерафінована і фасоване в скляну тару - через незначні обсяги споживання, більш витратного способу виробництва, пакування і транспортування цієї продукції.

Вівсяні та пшоняні крупи є додатковими позиціями, щодо яких запроваджується державне регулювання цін у зв'язку з їх популярністю серед населення.

*АПК-інформ***08.02.2013****Процентні ставки за кредитами Земельного банку України будуть удвічі нижчі, ніж у комерційних банках – Мінагропром.**

У поточному році почне роботу Земельний банк України, який забезпечить аграріїв кредитами за відсотковими ставками, вдвічі нижче поточних ставок комерційних банків. Про це 8 лютого заявив директор департаменту фінансово-кредитної політики та бухгалтерського обліку Міністерства аграрної політики та продовольства України Баграт Ахіджанов.

Зокрема, як він зазначив, установа надаватиме середньо- і довгострокові кредити вітчизняним сільгосптоваровиробникам, впливаючи на загальну кредитну політику.

«За нашими підрахунками, процентна ставка Земельного банку буде коливатися на рівні 10% річних», - підкреслив Б.Ахіджанов.

Також, за його словами, співпраця Зембанку з ЄБРР допоможе залучити додаткові кредитні ресурси для сільгоспвиробників. Крім того, діяльність фінустанови покликана забезпечити ефективний механізм регулювання в сфері обороту земель сільськогосподарського призначення.

Нагадаємо, що 6 вересня 2012 Верховна Рада України прийняла рішення про створення в Україні Земельного банку. У жовтні 2012 р. президент України Віктор Янукович підписав Закон № 5248-VI «Про внесення змін до Закону України «Про банки і банківську діяльність» щодо Державного земельного банку», який визначає механізм формування статутного капіталу Земельного банку. На виконання закону урядом прийнято відповідні рішення «Про створення Державного земельного банку» та «Про затвердження Статуту Державного земельного банку».

АПК-інформ

07.02.2013

У 2013 році уряд буде частково компенсувати вартість страховки на кукурудзу, сою і буряк – Мінагропром.

У 2013 р. держава буде компенсувати частину вартості страхового платежу при страхуванні не тільки пшениці, але й кукурудзи, сої та буряка. Про це 7 лютого заявив директор департаменту фінансово-кредитної політики та бухгалтерського обліку Міністерства аграрної політики та продовольства України Баграт Ахіджанов.

Крім того, він зазначив, що сільгоспвиробники можуть розраховувати на доступність страхових тарифів, які будуть контролюватися урядом.

Б.Ахіджанов також нагадав, що в 2012 р. держава виділила 70 млн. грн. на виплату компенсацій на страхування озимої пшениці від втрат у період перезимівлі.

АПК-інформ

07.02.2013

Мінагропрод України приймає пропозиції щодо питання оновлення парку вагонів-зерновозів

Міністерство аграрної політики та продовольства України на виконання п. 12 доручення прем'єр-міністра України від 31 січня 2013 № 3568/1/1-13 пропонує внести Українській зерновій асоціації свої пропозиції по питанню оновлення парку вагонів-зерновозів. Про це йдеться в листі Мінагропроду від 6 лютого ц.р. № 37-11-4-13/2400, адресованому УЗА.

Як наголошується в листі, пропозиції приймаються до 20 лютого п.р. Нагадаємо, що УЗА в листі від 15 грудня 2012 № 1-1-/189 звернулася до уряду із зверненням щодо забезпечення подачі вагонів-зерновозів, оскільки «Укрзалізниця» не задовольняє і половини заявок на них. У свою чергу, «Укрзалізниця» в листі від 14 січня № 163-1-С-6/51 повідомила, що на балансі залізниць і підприємств, що перебувають у підпорядкуванні Державної адміністрації залізничного транспорту, перебуває 12214 зерновозів, в т.ч. 10250 од. складають робочий парк, який забезпечує необхідні обсяги перевезення зернових вантажів. Крім того, в документі наголошується, що «Укрзалізниця» не планує закупівлю зерновозів і цистерн для перевезення рослинних олій, аміачної води і безводного аміаку. Однак уточнюється, що придбання зазначеного рухомого складу може бути здійснено за кошти приватних підприємств в залежності від фактичних обсягів перевезень.

АПК-інформ

06.02.2013

Мінагропрод України розглядає можливість зниження мінімальних цін на цукор.

Міністерство аграрної політики та продовольства України розглядає можливість зниження мінімальних цін на цукор, щоб виключити податкові ризики виробників цієї продукції. Про це 6 лютого на брифінгу повідомив міністр аграрної політики і продовольства України Микола Присяжнюк.

На його думку, сформовані нині оптові ціни цукру на ринку (близько 4,2 грн./кг) низькі. Однак він підкреслив, що можливість підвищити їх відсутня.

За словами глави Мінагропроду, виправити цю ситуацію в майбутньому можливо буде за рахунок більш збалансованої пропозиції продукції на ринку, використання цукру для виробництва біопалива і розширення зовнішніх ринків збуту.

АПК-інформ

06.02.2013

Для проведення весняно-польових робіт українським аграріям необхідно майже 39 млрд. грн. – Мінагропрод.

За попередніми оцінками Міністерства аграрної політики і продовольства України, у поточному році для проведення весняно-польових робіт аграріям необхідно 38,6 млрд. грн., що на 1,3 млрд. грн. більше, ніж у 2012 р. Про це на брифінгу 6 лютого заявив міністр аграрної політики і продовольства України Микола Присяжнюк.

«Кошти, яких не вистачає, будуть залучені за рахунок банківських кредитів. Також здійснення форвардних закупівель Аграрним фондом дозволить направити виробникам ще 291,6 млн. грн. Крім того, Державна продовольчо-зернова корпорація проведе форвардні закупівлі 2 млн. тон зерна, витративши на це близько 3 млрд. грн.», - зазначив глава Мінагропроду.

Як зазначив М.Присяжнюк, до вказаної дати сільгоспвиробники закупили 519,4 тис. тонн мінеральних добрив і 4,6 тис. тонн ЗЗР, а також підготували 91% тракторів та 94% ґрунтообробно-посівної техніки.

Міністр також додав, що на сьогоднішній день вже затверджені робочі плани проведення весняно-польових робіт і формується оптимальна структура посівів ярих зернових.

АПК-інформ

4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ

ВИРОБНИЦТВО ЗЕРНА ПШЕНИЦІ В СВІТІ ТА УКРАЇНІ У 2013 РОЦІ.

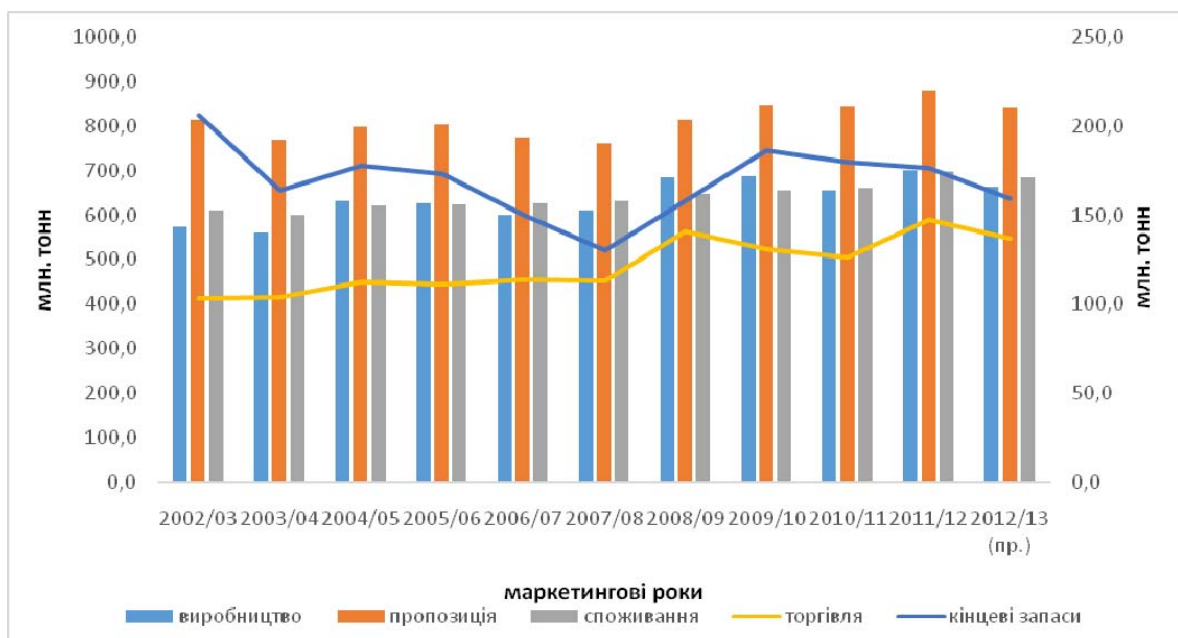
Дем'янчук В. В.,
експерт IPAR, канд. с.-г. наук

За оцінками Продовольчої та сільськогосподарської організації ООН (ФАО) первинні прогнози на 2013 рік в цілому оптимістичні, що обумовлено даними щодо збільшення виробництва озимої пшениці в ЄС на 4-5%.

Достатньо сприятливі прогнози для Російської Федерації та України, де площі посівів озимих приблизно відповідають рівням останнього року, а умови зволоження дещо покращилися, за винятком південних районів Росії, які найбільшою мірою були порушені посухою минулого року.

Що стосується Азії, то перспективи щодо озимої пшениці найбільш сприятливі в Китаї, де підвищення мінімальних закупівельних цін сприяло тому, що її виробники дотримувалися розміру площі посівів, який був досягнутий в минулому році. В Індії площа посівів приблизно дорівнює показнику минулого року, і тут очікується новий рекордний урожай.

Для Сполучених Штатів Америки прогноз менш сприятливий, адже, незважаючи на прогноз зростання площ посівів озимої пшениці на 1% та очікуване збільшення посівів ярої пшениці, як і раніше, спостерігається сильна посуха в південних районах цієї держави, де стан цих посівів в даний час достатньо незадовільний.

1. Виробництво зерна пшениці в світі у 2002/03 – 2011/12 МР та прогноз на 2012/13 МР (за даними ФАО).

З огляду на наведену інформацію (рис. 1), протягом останніх 10 маркетингових років (2002/03 – 2011/12 МР) обсяги світового виробництва зерна пшениці збільшилися на 22% при тому, що розміри його пропозиції на світовому ринку збільшилися на 8,2%, рівень споживання – на 14%.

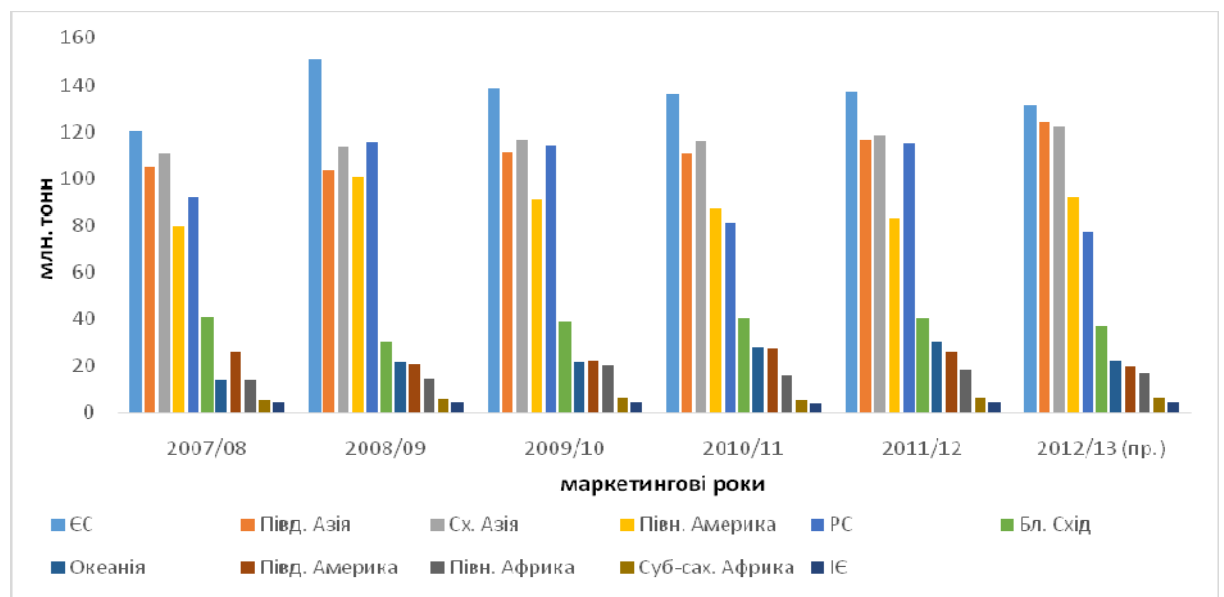
В цілому, обсяги світової торгівлі зерном пшениці зросли на 43,1%, а рівень кінцевих запасів зменшився на 14,4%.

У 2012/13 МР, за прогнозами ФАО, світове виробництво зерна пшениці становитиме 662 млн. тонн, що на 38,1 млн. тонн (на 5,4%) менше від минулого маркетингового року. При цьому, у порівнянні із попереднім маркетинговим роком, при зниженні кінцевих запасів на кінець року на 17,5 млн. тонн (на 9,9%) та обсягів світової торгівлі на 10,9 млн. тонн (на 7,4%) зменшення обсягів споживання зерна пшениці в світі оцінюється в розмірі 12,2 млн. тонн (на 1,8%).

Слід зауважити, що достатньо високий рівень споживання пшениці у минулому маркетинговому році (696,7 млн. т.), а також очікуваний рівень його споживання у поточному маркетинговому році (684,5 млн. т.) свідчать про зміцнення тенденції зростання цього показника, яке відбувається з 2008/09 МР.

За оцінками Департаменту сільського господарства США виробництво зерна пшениці в світі у поточному маркетинговому році становитиме 653, 6 млн. т., що на 43 млн. т. (на 6,2%) менше від минулого року. Прогнозні оцінки світового експорту зерна пшениці на 25,6 млн. т. (на 16,3%) нижчі від минулого року при практично тотожних оцінках обсягів загального споживання, які відрізняються від попереднього року на 1,2% (на 8,2 млн. т.). Звичайно, що за такого сценарію прогнозу можна очікувати суттєве зменшення світових запасів зерна пшениці на кінець маркетингового року, які очікуються в обсязі 176,7 млн. т., що на 19,8 млн. т. (на 10,1%) менше від 2011/12 МР.

Слід зазначити, що при деяких незначних відмінностях прогнозних оцінок ФАО та Департаменту сільського господарства США можливі тенденції у поточному році щодо ситуації із виробництвом пшениці в світі коментуються практично однозначно.

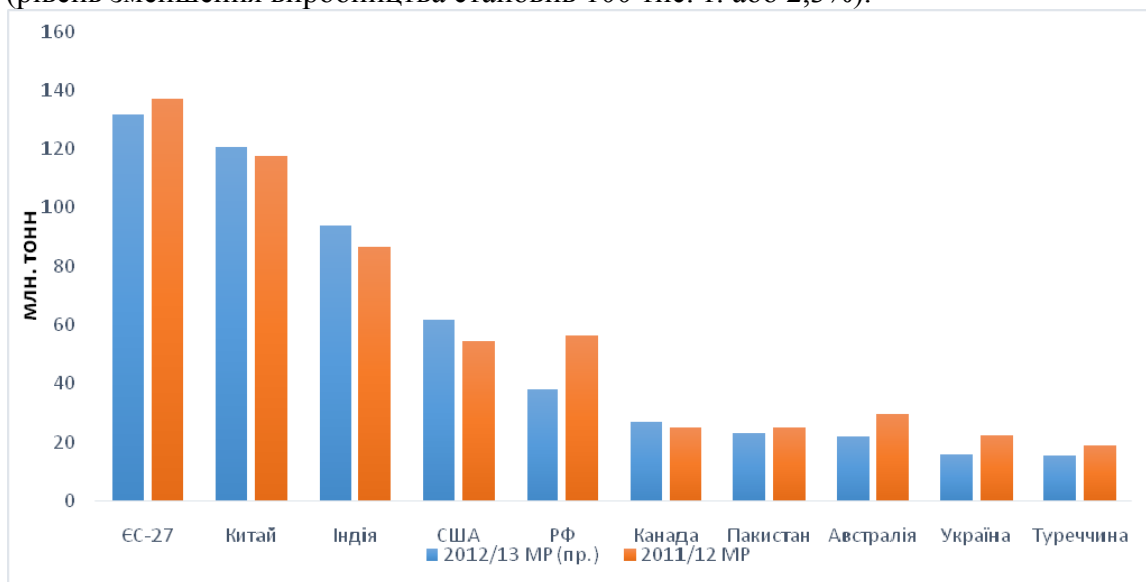
2. Виробництво зерна пшениці по регіонам світу (джерело – USDA).

В регіональному аспекті (рис 2) прогнозується, що у 2012/13 МР найбільше виробництво зерна пшениці очікується в країнах ЄС (131,7 млн. т.), Південної Азії (123,9 млн. т.), Східної Азії (122 млн. т.), Північної Америки (92,2 млн. т.) та колишнього Радянського Союзу (РС) – 77,2 млн. т.

Слід зазначити, що, з урахуванням прогнозу на поточний маркетинговий рік, в рейтингу регіонів щодо виробництва пшениці з 2007/08 МР не відбулося істотних змін – регіон країн Південної Азії змістився з третьої на другу позицію, а Східної Азії – з другої – на третю.

В частині обсягів виробництва зерна пшениці відбулися більш суттєві зміни – у порівнянні з 2007/08 МР відповідно прогнозу на 2012/13 МР в країнах ЄС рівень їх зростання становитиме 11,6 млн. т. (9,7%), Південної Азії – 18,8 млн. т. (17,9%),

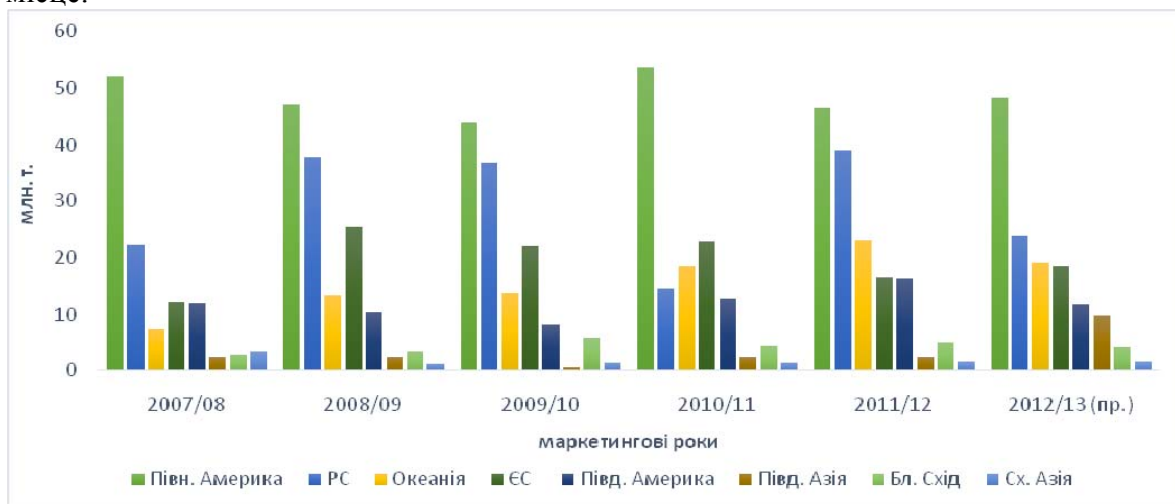
Північної Америки - 12,7 млн. т. (16%), Океанії – 8,5 млн. т. (61,6%), Північної Африки – 2,9 млн. т. (20,7%), Суб-сахарської Африки – 900 тис. т. (16,4%). При цьому в країнах колишнього Радянського Союзу зниження обсягів виробництва протягом цього періоду становитимуть 15,2 млн. т. (16,4%), Близького Сходу – 3,8 млн. т. (9,3%), Південної Америки – 5,9 млн. т. (22,8%). В групі інших країн Європи (ІЄ), до якої входять Албанія, Азорські острови, Боснія і Герцеговина, Хорватія, колишня Югославія, Гібралтар, Ісландія, Македонія, Чорногорія, Норвегія, Сербія та Швейцарія, протягом зазначеного періоду обсяги виробництва пшениці практично не змінювалися (рівень зменшення виробництва становив 100 тис. т. або 2,3%).

3. Провідні виробники зерна пшениці в світі у 2012/13 та 2011/12 МР(джерело – USDA).

За інформацією Департаменту сільського господарства США очікується, що провідними виробниками зерна пшениці (рис. 3) у поточному маркетинговому році будуть ЄС (131,7 млн. т.), Китай (117,4 млн. т.), Індія (86,9 млн. т.), США (54,4 млн. т.), Російська Федерація (56,2 млн. т.).

В цілому в ТОП-10 основних виробників зерна пшениці, у порівнянні з минулим маркетинговим роком очікуються достатньо не значні зміни – США піднялися, а Російська Федерація знизилася на одну позицію, Австралія – знизилася з шостої позиції на восьму, Канада та Пакистан – підвищилися, відповідно із сьомої та восьмої позиції на шосту та сьому. Україна в рейтингу світових виробників пшениці займає дев'яте місце.

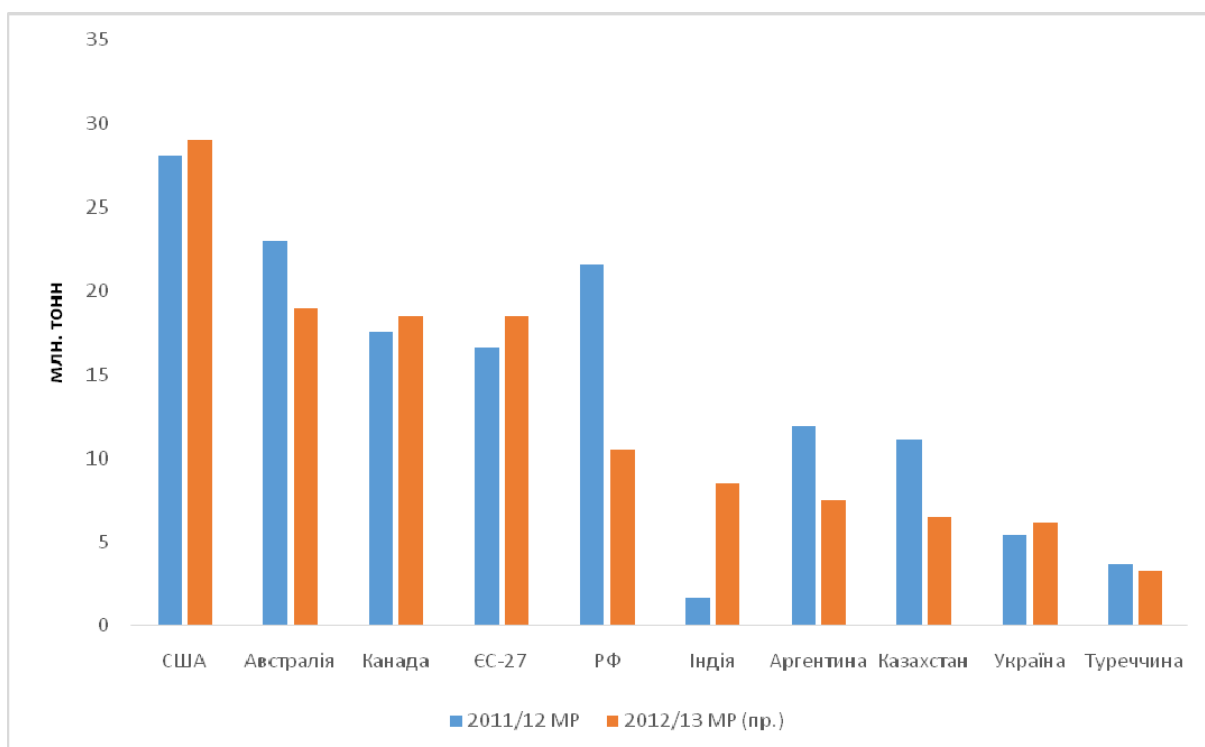

4. Експорт зерна пшениці по регіонам світу (джерело – USDA).

Динаміка експорту зерна в розрізі регіональних сегментів світового ринку пшениці (рис. 4) також не показує істотних змін протягом 2007/08 – 12/13 МР. Очікується, що у 2012/13 МР основні експортери пшениці будуть зосереджені в регіонах Північної Америки (48,3 млн. т.), колишнього Радянського Союзу (23,8 млн. т.), Океанії (19 млн. т.), Південної Америки (11,8 млн. т.).

При цьому у порівнянні із 2007/08 МР очікувані зміни обсягів експорту по регіонам за досліджуваний період становитимуть – експорт з країн колишнього Радянського Союзу збільшиться на 1,6 млн. т. (на 7,2%), Океанії – на 11,5 млн. т. (у 2,5 рази), ЄС – на 6,2 млн. т. (в 1,5 рази), Південної Азії – на 7,45 млн. т. (у 4,1 рази), Близького Сходу – на 1,3 млн. т. (в 1,5 рази). В той же час, експорт пшениці з країн Північної Америки зменшиться на 3,8 млн. т. (на 7,3%), Східної Азії – на 1,9 млн. т. (у 2,3 рази).

Прогноз щодо ТОП-10 провідних країн-експортерів пшениці в світі у поточному маркетинговому році (рис. 5) свідчить про певні можливі відмінності в частині їх рейтингу у

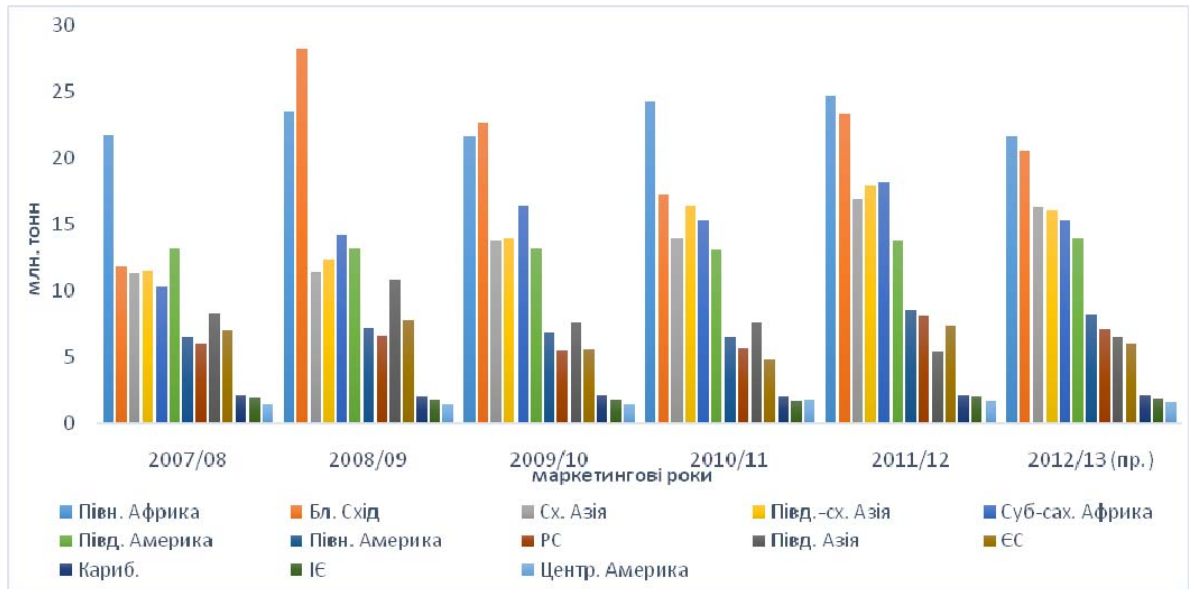

5. Провідні експортери зерна пшениці в світі у 2012/13 та 2011/12 МР (джерело – USDA).

порівнянні з 2011/12 МР – Канада з четвертої позиції переходить на третю, ЄС – з п'ятої на четверту, Російська Федерація – з третьої на п'яту, Індія – з десятої на шосту, Аргентина, Казахстан, Україна та Туреччина – відповідно з шостої, сьомої, восьмої та дев'ятої на сьому, восьму, дев'яту та десяту позиції.

При цьому ТОП-5 провідних експортерів у поточному маркетинговому році виглядає наступним чином – США (29 млн. т.), Австралія (19 млн. т.), Канада (18,5 млн. т.), ЄС (18,5 млн. т.), Російська Федерація (10,5 млн. т.).

За наведеними даними (рис. 6) найбільшими імпортерами зерна пшениці у 2012/13 МР очікуються країни Північної Африки (21,6 млн. т.), Близького Сходу (20,6 млн. т.), Східної Азії (16,2 млн. т.), Південно-східної Азії (16 млн. т.), Суб-сахарської Африки (15,3 млн. т.) та Південної Америки (14 млн. т.).

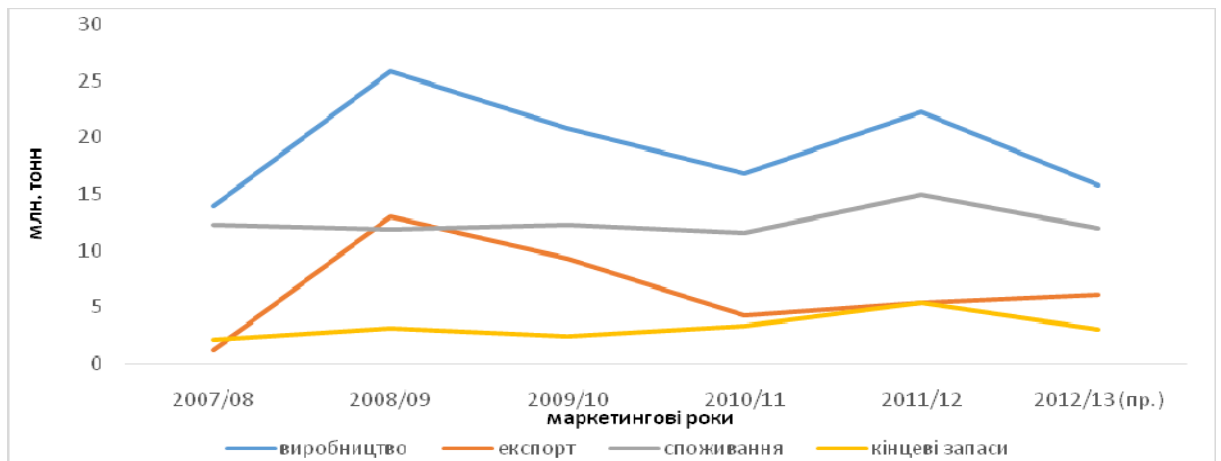

6. Імпорт зерна пшениці по регіонам світу (джерело – USDA).

Слід зауважити, що протягом досліджуваного періоду не спостерігається суттєвих змін щодо імпорту пшениці країнами Північної Африки (22 – 25 млн. т.), Південної Америки (13 – 13,9 млн. т.), ЄС (5,5 - 7,7 млн. т), Карибського басейну (в межах 2 млн. т.), групі інших країн Європи (1,6 – 1,9 млн. т.) та Центральної Америки (1,4 – 1,7 млн. т.).

У порівнянні з 2007/08 МР у 2012/13 МР очікується збільшення обсягів імпорту зерна пшениці в країни Близького Сходу - на 8,8 млн. т. (на 74,6%), Східної Азії – на 4,9 млн. т. (43,4%), Південно – східної Азії – на 5 млн. т. (на 40,4%), Північної Америки - на 1,6 млн. т. (на 24,6%), колишнього Радянського Союзу – на 1,1 млн. т. (на 18,3%) при зменшенні імпорту в країни Південної Азії на 1,8 млн. т. (на 23%).

Серед провідних імпортерів 2012/13 МР визначаються Єгипет (9,5 млн. т.), Бразилія (7,5 млн. т.), Індонезія (6,6 млн. т.), ЄС (6 млн. т.), Японія (5,9 млн. т.), Алжир (5,2 млн. т.), Південна Корея (5 млн. т.), Мексика (4,2 млн. т.), Марокко (4 млн. т.), Нігерія (3,7 млн. т.).

7. Виробництво зерна пшениці в Україні у 2007/08 – 2011/12 МР та прогноз на 2012/13 МР(джерело – USDA).

Для України (рис. 7) прогноз виробництва зерна пшениці на 2012/13 МР складає 15,8 млн. т., що на 6,5 млн. т. (на 29%) менше від минулого маркетингового року.

При цьому збільшені оцінки можливих обсягів експорту пшениці, які становитимуть 6,2 млн. т. (на 800 тис. т. або на 14,8% більше від 2011/12 МР).

Прогнозується, що обсяги споживання зерна пшениці досягнуть рівня 12 млн. т. (на 3 млн. т. або на 20% менше, ніж у попередньому маркетинговому році). В той же час, зменшення кінцевих запасів на кінець маркетингового року порівнянні з 2011/12 МР очікується в обсязі 2,4 млн. т. (44,4%), які становитимуть 3 млн. т.

---

*При підготовці інформації використано базу даних Департаменту сільського господарства США (www.fas.usda.gov).

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ ЗА СІЧЕНЬ 2013 РОКУ

Ємельянова Ж. Л.,
канд. геогр. наук, експерт ІРАР

За даними Державної служби статистики України:

❖ **Індекс обсягу сільськогосподарського виробництва** у січні 2013р. порівняно з січнем 2012р. становив 105,6%, у т.ч. у сільськогосподарських підприємствах – 110,6%, у господарствах населення – 101,2%.

❖ **Поголів'я великої рогатої худоби** в усіх категоріях господарств в порівнянні з аналогічним періодом минулого року **збільшилося на 4,5%**, в т.ч. в сільськогосподарських підприємствах поголів'я ВРХ зменшилось на 0,3%, в господарствах населення збільшилось – на 7,0%.

➤ **Зокрема поголів'я корів** – зменшилося на 1,1%, в т.ч. в сільськогосподарських підприємствах - на 1,4%, в господарствах населення – на 1,0%.

➤ **Поголів'я свиней в усіх категоріях господарств збільшилося на 3,7%**, в т.ч. у сільгоспідприємствах збільшилось - на 8,6%, в господарствах населення зменшилось – на 0,5%.

➤ **Поголів'я овець та кіз в усіх категоріях господарств зменшилося – на 0,4%**, в т.ч. у сільгоспідприємствах зменшилося на 9,8%, в господарствах населення – збільшилося на 1,6%.

➤ **Поголів'я птиці** – збільшилося на 7,8%, в т.ч. у сільгоспідприємствах – на 12,9%, в господарствах населення – на 1,7%.

➤ **На початок лютого цього року населенням утримувалось 67,9%** загальної чисельності великої рогатої худоби (торік – 66,3%), у т.ч. корів – 77,5% (77,4%); свиней – 51,9% (54,1%), овець і кіз – 84,2% (82,6%), птиці всіх видів – 42,9% (45,4%).

➤ **У сільськогосподарських підприємствах (крім малих) у січні поточного року порівняно з відповідним періодом 2012р. обсяг вирощування худоби та птиці збільшено на 13,9%**, у т.ч. великої рогатої худоби – на 5,4%, свиней – на 12,2%, птиці – на 15,9%.

➤ **Відношення загального обсягу вирощування худоби та птиці до їхньої реалізації на забій становило 112,5%** (торік – 110,8%).

➤ **Середньодобові прирости великої рогатої худоби на вирощуванні, відгодівлі та нагулі збільшились на 6,0%**, свиней – на 3,5%.

➤ **Виробництво основних видів продукції тваринництва, зокрема реалізація худоби та птиці на забій (у живій вазі) в усіх категоріях господарств збільшилось на 5,4%** (в сільськогосподарських підприємствах збільшилось – на 12,4%, в господарствах населення зменшилось – на 0,5%), молока - в усіх категоріях господарств збільшилось на 1,9% (в сільськогосподарських підприємствах – на 4,4% в господарствах населення – на 0,8%), яєць - в усіх категоріях господарств збільшилось на 4,8% (в сільськогосподарських підприємствах – на 5,4% в господарствах населення – на 2,9%).

➤ **Частка виробництва населенням м'яса становила 51,6%**, молока – 69,1%, яєць – 23,6%.

• У 2012 році підприємствами та фізичними особами – підприємцями, що здійснювали рибогосподарську діяльність, **виловлено та добуто риби та інших водних живих ресурсів 203,9 тис. т**, що на 3,4% менше порівняно з 2011р., у т.ч. риби – 195,5 тис. т (95,9% загального обсягу), або на 4,8% менше. Обсяг добування інших водних живих ресурсів у 2012р. збільшився в 1,4 рази та становив 8,4 тис. т.

❖ **Загальний обсяг реалізованої аграрними підприємствами власно виробленої продукції за січень 2013 р. порівняно з відповідним періодом 2012р.**

збільшився на 0,5%, у т.ч. продукції рослинництва – на 1%, продукції тваринництва – не змінився.

➤ Обсяг реалізації зернових культур зменшився на 4,9%, зокрема зменшилися обсяги реалізації пшениці – на 13,0%, кукурудзи – на 1,7%, насіння соняшнику – на 46,5 %, ріпаку – на 11,7%; збільшилися обсяги реалізації жита – на 22,8%, насіння соняшнику – на 1,7%, сої – на 26,4% .

➤ **Обсяги реалізації худоби та птиці** (у живій вазі) зменшилися на 4.3 %, зокрема зменшилися обсяги реалізації птиці – на 12,6%. Зросли обсяги реалізації великої рогатої худоби – на 19,6%, свиней – на 8,6%, а також молока та молочних продуктів – на 2,9%, яєць – на 10,4%.

➤ **Середні ціни продажу аграрної продукції** сільськогосподарськими підприємствами за всіма напрямками реалізації за січень 2013р. порівняно з відповідним періодом 2012р. зросли на 5%, у т.ч. продукції рослинництва – на 28%, а продукції тваринництва знизилася на 3%. У січні поточного року порівняно з груднем 2012р. середні ціни реалізації сільськогосподарської продукції зросли на 3%, у т.ч. рослинництва – на 4%, тваринництва – на 0,1%.

❖ **Наявність зерна та насіння соняшнику.** На 1 лютого 2013р. у сільськогосподарських підприємствах (крім малих) та підприємствах, що здійснюють зберігання, переробку зернових культур, було в наявності 15,6 млн. т зерна (на 34% менше проти 1 лютого 2012р.), у т.ч. 4,7 млн. т пшениці; 1,5 млн. т ячменю; 8,2 млн. т кукурудзи; 0,3 млн. т жита. Безпосередньо в аграрних підприємствах зберігалася 7,4 млн. т зерна (на 34% менше), у т.ч. 2,0 млн. т пшениці; 1,1 млн. т ячменю; 3,5 млн. т кукурудзи; 0,1 млн. т жита. Зернозберігаючі та зернопереробні підприємства мали в наявності 8,2 млн. т зерна (на 34% менше), у т.ч. зернозберігаючі – 6,1 млн. т (на 36% менше). Запаси насіння соняшнику становили 3,4 млн. т (на 18% менше, ніж на 1 лютого 2012р.), із них безпосередньо в аграрних підприємствах (крім малих) зберігалася 1,6 млн. т (на 20% менше), на підприємствах, що здійснюють його переробку та зберігання, – 1,8 млн. т (на 15% менше, ніж торік).

❖ В 2012р. було експортовано аграрної продукції (групи 01 – 24 УКТЗЕД) на суму 17,88 млрд. дол. США. При цьому імпортовано продукції, що відноситься до цих товарних груп, на суму 7,52 млрд. дол. США. Зокрема:

- Експорт живих тварин та продуктів тваринного походження склав 961,3 млн. дол. США (102,6% порівняно з 2011р.), імпорт – 1,7 млрд. дол. США (166,0% порівняно з 2011р.). З них експорт живих тварин становив 7,7 млн. дол. США (78,2% порівняно з 2011р.), м'яса та їстівних продуктів – 315,9 млн. дол. США (159,6% порівняно з 2011р.), молока та молочних продуктів, яєць птиці, натурального меду – 612,4 млн. дол. США (87,0% порівняно з 2011р.), риби і ракоподібних – 18,8 млн. дол. США (95,6% порівняно з 2011р.). Імпорт відповідно 1,7 млрд. дол. США (126,0% порівняно з 2011р.) та 722,0 млн. дол. США (247,0% порівняно з 2011р.), 196,4 млн. дол. США (130,6% порівняно з 2011р.), 687,66 млн. дол. США (136,0% порівняно з 2011р.);

- Експорт продуктів рослинного походження склав 9,2 млрд. дол. США (166,6% порівняно з 2011р.), імпорт – 2,4 млрд. дол. США (133,8% порівняно з 2011р.). З них експорт зернових культур становив майже 7 млрд. дол. США (193,5% порівняно з 2011р.), насіння і продуктів олійних рослин – 1,75 млрд. дол. США (122,2% порівняно з 2011р.), продукції борошно-мельно-круп'яної промисловості – 105,1 млн. дол. США (94,5% порівняно з 2011р.), овочів – 138,5 млн. дол. США (104,2% порівняно з 2011р.). Імпорт відповідно 249,1 млн. дол. США (113,3% порівняно з 2011р.), 359,0 млн. дол. США (125,7% порівняно з 2011р.), 28,3 млн. дол. США (57,0% порівняно з 2011р.), 146,6 млн. дол. США (110,1% порівняно з 2011р.).

- Експорт жирів та олій тваринного або рослинного походження склав 4,2 млрд. дол. США (124,0% порівняно з 2011р.), імпорт – 406,2 млн. дол. США (86,7% порівняно з 2011р.).

В товарній структурі продукти рослинного походження становили 13,4% (збільшення порівняно з 2011р. на 66,6%), жири та олії тваринного або рослинного походження – 6,1% (збільшення на 24%), готові харчові продукти – 5,1% (збільшення на 18,9%).

У загальному обсязі експорту товарів у порівнянні з відповідним періодом попереднього року збільшилась частка зернових культур з 5,3% до 10,2%, жирів та олій тваринного або рослинного походження – з 5% до 6,1%. Збільшився експорт цукру білого у 26,4 рази (Казахстан, Киргизстан, Молдова, Республіка), пшениці – у 2,2 рази (Єгипет, Іспанія, Марокко), кукурудзи – у 2 рази (Іспанія, Єгипет, Іран, Ісламська Республіка), ячменю – на 29% (Саудівська Аравія, Іран, Ісламська Республіка, Лівійська Арабська Джамахірія), олії соняшникової – на 26,3% (Індія, Єгипет, Іран, Ісламська Республіка), сигарет з тютюну і його замінників – на 15,9% (Грузія, Молдова, Республіка, Азербайджан), хлібу, кондитерських виробів – на 8,8% (Російська Федерація, Казахстан, Азербайджан).

У 2012р. спостерігалось збільшення імпорту окремих товарів: свинини свіжої, охолодженої або мороженої у 2,8 рази (Бразилія, Німеччина, Польща), м'яса та їстівних субпродуктів свійської птиці – у 2,6 рази (США, Німеччина, Угорщина), насіння соняшника – на 65,2% (США, Туреччина, Франція), риби свіжої, охолодженої або мороженої – на 44,8% (Норвегія, Ісландія, США), машин сільськогосподарських, садових або лісогосподарських для підготовки або оброблення ґрунту – на 22,8% (США, Німеччина, Франція), кукурудзи – на 22,3% (Угорщина, Румунія, Франція).